Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 18 (2020) ♦ Вівторок, 2 лютого 1999 року ♦ Ціна договірна

Сьогодні розпочинає роботу третя сесія Верховної Ради 14-го скликання, яка триватиме майже півроку

Запал на півроку

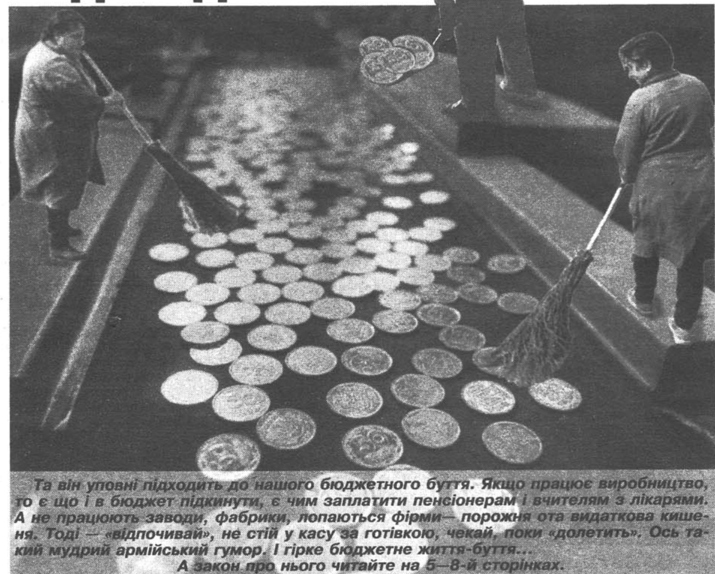
Як повідомив на нараді голів комітетів і фракцій Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, перший день нового сесійного етапу розпочнеться з Гімну України, вступного слова глави парламенту. Потім депутати затвердять план роботи на тиждень. Із календарним планом на всю сесію парламентарі визначаться наступної п'ятниці після обговорення в комітетах і фракціях. Олександр Ткаченко запропонував перенести роботу в комітетах у другій половині сесійного дня з середи на вівторок, а також раз на місяць щовівторка проводити день уряду. Найближчий день уряду відбудеться 9 лютого.

Загалом парламентарії мають розглянути близько 300 законопроектів, із них приблизно 40 — невідкладні. Зокрема, про Кабінет міністрів України, про Конституційний суд, про політичні партії, про місцеві державні адміністрації із пропозиціями Президента, про амортизацію, про охорону дитинства, про державну програму приватизації, про спеціальну економічну зону «Закарпаття».

На третій парламентській сесії 56 днів депутати працюватимуть у пленарному режимі, 24 — у комітетах і фракціях, 5 тижнів — в округах. Останній місяць сесії — липень — буде повністю сесійним, а завершить свою роботу третя сесія 16 липня.

Бери більше, кидай далі...

...а поки летить — відпочинь, — такий армійський гумор

Та він уповні підходить до нашого бюджетного буття. Якщо працює виробництво, то є що і в бюджет підкинути, є чим заплатити пенсіонерам і вчителям з лікарями. А не працюють заводи, фабрики, лопаються фірми— порожня ота видаткова кишеня. Тоді — «відпочивай», не стій у касу за готівкою, чекай, поки «долетить». Ось такий мудрий армійський гумор. І гірке бюджетне життя-буття...

А закон про нього читайте на 5—8-й сторінках.

! У номер

«На такі форуми треба їздити...»

Президент України Леонід Кучма під час перебування на Всесвітньому економічному форумі у швейцарському місті Давосі провів кілька важливих зустрічей. Їм, як і всій поїздці загалом, дав високу оцінку, зазначивши, що «треба їздити на такі форуми», бо вони відкривають чимало можливостей для спілкування.

Так, під час зустрічі Л. Кучми з президентом Європейського банку реконструкції та розвитку Хорстом Келером ішлося про підсилення впливу банку на розвиток малого і середнього бізнесу в Україні, участь ЄБРР у створенні в Україні банку реконструкції та розвитку, а також про участь у приватизації. Х. Келер підтвердив намір використовувати свій авторитет для визначення чіткішої позиції «великої сімки» щодо фінансування двох енергоблоків на Рівненській та Хмельницькій АЕС, які компенсують втрати в разі закриття до 2000 року Чорнобильської АЕС.

(Закінчення на 4-й стор.)

Спорт

Золоті промені над Татрами

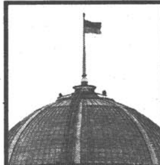
У Словацьких Татрах фінішувала Всесвітня зимова студентська Універсіада. Третю свою золоту медаль здобула українська лижниця Валентина Шевченко. Цього разу вона виграла перегони на 15 км. Ми щиро вітаємо наших хокеїстів і їхніх тренерів Олександра Сеуканда та Михайла Воробйова, які стали чемпіонами ігор. У фіналі вони взяли гору над командою Словаччини — 5:4 (основний час — 3:3, штрафні кидки — 2:1).

Спортивну добірку читайте на 16-й стор.

2 лютого

- ✔ 55 років тому Луцьк і Рівне визволено від німецько-фашистських загарбників
- ✔ 1049 року до Києва прибули посли з Парижа для сватання княжни Анни — майбутньої королеви Франції
- ✔ 1845 року народився фізик Іван Пулюй
- ✔ 1868 року у Києві заснована музична школа (нині училище імені Глієра)

Проблема

У Криму — арешти. Депутатів

Сенсаційні заяви зробили на прес-конференції в Криму міністр внутрішніх справ України Юрій Кравченко та начальник міліцейського главку автономії Геннадій Москаль. Вони повідомили про встановлення замовників замаху на життя колишнього віце-прем'єра уряду АРК Олександра Сафонцева, убивств голови Фонду держмайна Криму Олексія Головізіна, першого заступника міністра курортів і туризму Дмитра Гольдича та про звертання по допомогу до російських колег у розшуці колишнього голови кримського парламенту Супрунюка. Міліцейські чини заявили про особливу криміналізацію низки міст півострова — Євпаторії, Керчі, Феодосії та наміри арештувати в найближчі дні деяких вельми високопоставлених службових осіб.

Пізніше, на прес-конференції у Києві, Юрій Кравченко уточнив, що мова може йти про арешти деяких мерів кримських міст, що «роблять дах» бандитським структурам.

І ось останнє повідомлення: про арешт двох депутатів Керченської міськради — Юрія Михайлова, директора ТОВ «Інтерюст», та Євгена Майдонова. Ще проти чотирьох депутатів цієї ради порушено кримінальні справи. Хто на черзі?

Виставки

Кіммерія у «душі Києва»

Минулої п'ятниці у новому приміщенні Музею Однієї Вулиці (Андріївський узвіз, 2-б) відкрили виставку творів видатного поета й художника Максиміліана Волошина «Мой дом раскрыт навстречу всех дорог...»

(Закінчення на 16-й стор.)

Директор музею М.Волошина в Коктебелі Наталія Мірошниченко

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

P.S.

- ❍ До енергосистеми країни підключено 3-й енергоблок Південно-Української АЕС.
- ❍ У Сквирі Київської області в котельні райвузла зв'язку через вибух газового котла постраждав оператор.
- ❍ Біля цвинтаря с. Крижанівки (Одеська область) виявлено гранатомет та пістолет.

На шахті «Підіївка» (Донецьк) в обвалі породи загинув гірник

У номер

✔ Київ

Думки з приводу:

ближче до конструктивізму, далі від політизації

Що ви очікуєте від третьої сесії ВР України? — з таким запитанням наш кореспондент звернувся до народних депутатів України.

Георгій КРЮЧКОВ, голова Комітету з питань оборони і національної безпеки, фракція КПУ:

— Передусім конструктивної роботи. Праця в сесійному залі може бути спокійніша, урівноваженіша, зосередженіша на законодавчій роботі. Нам треба довести до завершення весь блок економічних і фінансових проблем, питання, пов'язані з реалізацією бюджету, планами економічних перетворень. Зокрема, наш комітет намагатиметься провести у найближчі півтора-два місяці близько 10 законів з військової справи. Думаю, на роботу сесії накладе відбиток підготовка до президентських виборів, що, на жаль, може спричинити ускладнення.

Анатолій РАХАНСЬКИЙ, група «Незалежні»:

— Потрібно розглянути передусім багато економічних питань, ми дуже заполітизувалися, наближаються президентські вибори, організовуються нові партії. Всі орієнтують нашу державу на позичання грошей. Але це — останнє. Треба орієнтувати і населення, і уряд, і Президента, і Верховну Раду на те, як заробити гроші, щоб запрацювали підприємства.

Ігор ГАВРИЛОВ, фракція ПЗУ:

— Конструктивізму і зваженого ставлення до тих проблем, які нині постають перед парламентом і державою. Досить упереджено ставлюся до можливих конфронтаційних подій, які можуть бути спровоковані нашими «не дуже вигідними» діями у міжпарламентській асамблеї Ради Європи і під час відвідин Білорусі. Але, сподіваюся, час хвилювань мине, і депутати нормально сприймуть і ухвалять програму уряду.

✔ Сімферополь

Конституції присягають. Але не всі одразу

Минулої суботи більшість депутатів Верховної Ради Криму урочисто склали присягу на вірність Конституції автономії.

Голова Кримського парламенту Леонід Грач, котрий зачитав текст присяги, закликав усіх не лише виконувати, а й поважати «великий документ, головний інструмент об'єднання всіх незалежно від політичної і релігійної приналежності» — Конституцію, яка має привести автономію до розквіту.

На атмосферу свята, що проходило в Кримському російському академічному театрі і яке транслювали телерадіоканали, не вплинуло те, що понад 20 депутатів кримського парламенту участі в урочистостях не брали. Як, до речі, голова Ради міністрів автономії Сергій Куніцин і постійний представник Президента України в Криму Василь Кисельов. Депутати написали заяву з проханням надати їм можливість скласти присягу в робочому порядку, в сесійному залі без зайвої помпи.

Отож попереду ще один етап прийняття присяги Конституції АРК.

✔ Фотофакт

Київ знову в полоні снігової стихії. І хоча зима вже дала нам один урок, однак, як бачимо, снігу знову не чекали.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Делегація Верховної Ради України на чолі з Олександром Ткаченком перебувала в Білорусі 27—29 січня з офіційним візитом

Сьогодення

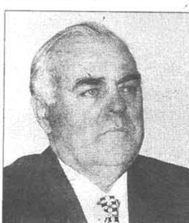

Підписання Декларації

Безперечно, перший візит такого рівня до сусідньої країни мав непересічне значення не лише для двох суверенних держав, а й став певним орієнтиром для міжнародної спільноти. Різнобічні, інтенсивні зустрічі на всіх рівнях за короткий проміжок сконцентрували, спрямували широке коло обговорюваних проблем. За значимістю їх можна об'єднати у три групи. Це питання, які: мали загальнополітичне значення; скеровували співпрацю в законодавчому полі; намітили стратегічні підходи в інтеграції економік. Певною мірою названі проблеми обговорювалися на зустрічах української делегації з Президентом Олександром Лукашенком, Прем'єр-міністром Сергієм Лінгом, Головою Палати представників Національних зборів Анатолієм Малофєєвим і Головою Ради республіки Національних зборів Павлом Шипуком.

Приклад для всього світу

Саме так характеризувався зміст Декларації про наміри, яку підписали за підсумками офіційного візиту української делегації. Документ став закономірним, логічним завершенням зіставлення поглядів не лише на внутрішньополітичні процеси, а й на широкомасштабні міжнародні зв'язки.

Олександр ТКАЧЕНКО, Голова Верховної Ради України:

— Підписаний загальнополітичний документ попередньо обговорювався всіма членами української делегації й враховує інтереси обох держав. Декларація визначає перед законодавцями певну програму дій і містить дуже цінну ініціативу. Ми заявляємо, щоби 2000-й рік став роком братства і співробітництва. На переломі тисячоліть ми звертаємося до парламентаріїв усіх країн зробити все від них залежне, аби наступне століття стало епохою загального миру на планеті, щоб вищі законодавчі органи всіх країн працювали на благо процвітання планети Земля.

Декларація має примусити замислитися не лише законодавців наших держав, а й усього світу: що ми зробили, що робимо і з чим йдемо в нове тисячоліття.

Звичайно, поряд із питаннями планетарного масштабу обговорювалися проблеми двостороннього співробітництва. Надзвичайно цікавими тут є загальні підходи. Президент Лукашенко наголошував, що йдеться не про відновлення колишнього Союзу. Є нові реалії, і їх потрібно враховувати. Ламати через коліно ніхто нікого не збирається.

Павло ШИПУК, Голова Ради республіки Національних зборів Білорусі:

— Декларація визначає перспективу співробітництва парламентів на рівні двох країн і на міжнародній арені. Ми враховували інтереси обох держав. Підписання конкретних документів потребує тривалої, скрупульозної роботи. Але те, що досягнуто — міцний фундамент для майбутньої співпраці, виходу на реалістичні домовленості.

Взаємоповага думок, позицій, пошук взаємовигідних рішень з урахуванням національних інтересів, суверенності держав — ось критерій майбутнього міждержавного співробітництва. Такий тон розмови знайшов підтримку у членів української делегації.

Борис КИРИЧЕНКО, керівник секретаріату Голови Верховної Ради України:

— У Білорусі зовсім інші підходи до утворення нового союзу, ніж це подається засобами масової інформації та окремими політиками. Мова не йде про відродження Радянського Союзу. Головне — інтеграція, встановлення виробничих зв'язків, спільного ринку, які потрібні й Білорусі, й Україні. Захищати власних виробників.

Зліквідувати дурниці, які є на кордонах двох країн, коли брат у брата вивертає кишені й перераховує мідяки. Це просто приниження, знущання над громадянами.

Як з'ясувалося, наші погляди на ці питання повністю збігаються. У мене склалася зовсім інша думка про Президента Лукашенка. Це людина з глобальним мисленням, яка тверезо оцінює нову історичну ситуацію і бачить далеку перспективу. Це людина з високими патріотичними почуттями, здатна заради свого народу працювати цілодобово.

Отож спілкування українських і білоруських політиків висвітило близькість поглядів на багато проблем встановлення ділового партнерства. Одним із напрямів якого є економіка.

Час повернути втрачене

У пам'яті ще не зовсім стерлися спогади про найтісніші виробничі зв'язки. Інтеграція сільськогосподарських комплексів, промисловості була справді глибокою і багатогранною. Нині ділові люди дедалі частіше замислюються: кому було вигідно розірвати взаємовигідне партнерство? Очевиднішим постає й те, що набагато складніше обом державам порізно вириватися з лещат економічної кризи.

Олександр ТКАЧЕНКО:

— Нині стоять практичні завдання реанімувати колишні й започаткувати нові зв'язки і на прикладному рівні, і в галузі фундаментальних наук.

Час переглянути підходи у виконанні раніше досягнутих домовленостей. Між нашими країнами є більш як сто угод. Однак дотримання взятих зобов'язань не задовольняє нас. Так сталось останнім часом, що підписувати договори можна про будь-що, а ось виконувати їх ніхто не поспішає. Маємо вивчити першопричини такої ситуації й повертати на шлях взаємоповаги і до партнерів, і до самих себе.

І ще одне. Є багато угод, які вже підписані, але не ратифіковані. Ми найближчим часом розглянемо їх і підтримаємо.

Абсурдність ситуації, коли сусідні країни, маючи у розпорядженні потужні сільськогосподарські комплекси, щоденно відчувають потребу в ринках збуту, в необхідності імпорту готової продукції, комплектуючих, сировини, б'ються в пошуках виходу із скрути так, наче перебувають на різних кінцях планети. За тридев'ять земель до нас їдуть бізнесмени з Південної

Лихо долають доброю волею

Депутат в окрузі

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук зустрічався з людьми, котрі найбільше натерпілися від післяповеневих бід, у Міжгірському, Виноградівському, Мукачівському та Іршавському районах, що постраждали від повені.

На нараді з керівництвом обласної ради та обласної держадміністрації обговорювали, що належить зробити на нинішньому етапі відновних робіт. Головним завданням, наголосив Віктор Медведчук, є забезпечення житлом людей. Адже майже 2700 сімей втратили його повністю. Одні з них дали згоду переселитися у багатоквартирні будинки, другі — виїхати за межі області. Проте переважна більшість бажають залишитися на місці. В області розроблено програму забезпечення їх будматеріалами й кредитами. Наголошувалося, що ця програма виконується повільно.

Актуальною проблемою також є відселення людей з місць, де розпочалися зсувні процеси. Поки що це 125 сімей, але з потеплінням, не виключено, кількість їх зросте.

Не все гаразд з розподілом гуманітарної допомоги. Перш за все — через слабку виконавську дисципліну, а то й байдужість.

Нині обласна комісія з гуманітарної допомоги повсюдно веде перевірку за заявами громадян, а голова облдержадміністрації Сергій Устич звернувся до людей, котрі постраждали від лиха, з проханням адресувати претензії йому особисто або голові обласної ради Івану Іванчу. Такі заяви будуть розглядатися максимум у триденний термін.

Віктор Медведчук підкреслив, що перший етап відновних робіт — введення в дію зруйнованих доріг, комунікацій — вже позаду. Люди мають тимчасовий дах над головою. Але чим далі відходять у минуле ті трагічні дні, тим повніше має бути інформованість про те, як ліквідовується лихо. І процес цей не повинен згасати, бо роботи попереду — не на дні, а на роки. А для цього засобам масової інформації слід якомога об'єктивніше висвітлювати і плюси, і мінуси в цій роботі.

Про це Віктор Медведчук говорив і на прес-конференції, котру провів пізно увечері 29 січня. Він детально зупинився також на долі таких важливих для краю документів, як укази Президента щодо спеціального режиму інвестиційної діяльності в Закарпатській області та спеціальної економічної зони «Закарпаття». Якщо перший з них отримав переважну більшість голосів у Верховній Раді, то до другого доведеться повертатися ще раз.

За дорученням Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка Віктор Медведчук вручив головним редакторам обласних газет «Новини Закарпаття» Василеві Нитці та угорськомовної «Карпаті ігоз сов» («Карпатське правдиве слово») — Габору Ердеї, а також генеральному директору Закарпатської телерадіомовної компанії Петру Петрику Почесні подяки Верховної Ради України.

Народний депутат від Закарпатського краю переконаний, що з допомогою держави і людей доброї волі наслідки лиха буде подолано.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Від планетарного масштабу до двостороннього співробітництва

з далеким майбутнім

Кореї, США, а от білоруську мову почуєш нечасто.

Павло ШИПУК:

—Створення альтернативних виробництв не йде на користь ні Україні, ні Білорусі. Розрізнення ринків праці, яке існувало досі, маємо розпочати зліквідовувати вже сьогодні. Є напрями в економіці, які потребують глибокої інтеграції. Доволі робити необдумані кроки, час розумної координації дій, взаємопідтримки настав. Іншого виходу із ситуації ми не бачимо.

Конкретика економічного співробітництва яскраво постала під час відвідання української делегацією Мінського тракторного заводу. Колись потужне виробництво нині працює далеко не на повну силу. Хоча ще зовсім недавно трактори та ще багато іншої техніки з маркою цього підприємства були незмінною атрибутикою української економіки. І не лише у практичному використанні давало зиск, а й створювало робочі місця. Адже значна частина комплектуючих для МТЗ виготовлялася саме в Україні. А тепер кожний особно тягне воза схожих проблем, замість того, щоб повернутися обличчям до давніх перевірених партнерів.

Богдан ГУБСЬКИЙ, *народний депутат України:*

— Наші суверенні країни просто зобов'язані розвивати кооперацію. Є підприємства, фірми, які вже готові співпрацювати, укладати угоди. Якщо комплектуючі, виготовлені в Україні, використовуватимуться в Білорусі чи Росії, то нічого поганого в цьому немає. У нас збереглися транспортні зв'язки, зв'язки між підприємствами, людьми — і це нормально. Тож їх треба розвивати. Є взаєморозуміння, що час кооперуватися настав. Не можна задовольняти ні українців, ні білорусів ситуація, коли товарооборот між державами сягає лише одного мільярда доларів США. Це дрібниця, це не ті обсяги, про які можна говорити сьогодні.

Справді, на МТЗ представили такі зразки готової продукції від міні-трактора до суперсучасних підйомних кранів, що дивує, чому їх немає в Україні. Чому все те треба завозити з третіх країн, переплачувати, потрапляти у фінансову, технічну залежність тоді, коли поруч є солідне, перспективне і надійне альтернативне джерело. Що характерно, білоруські підприємці не зламалися під тиском обставин. Цілеспрямовано, що заслуговує поваги, шукають виходу із ситуації.

Борис КИРИЧЕНКО:

— Ми знайшли перехід на бурхливій річці, хоч і повільно, але обходимо вири і ями. Вибираємося з економічного провалля: так говорили нам білоруські колеги. Справді, ми побачили, що в країні визначені пріоритети. Це забезпечення людей продовольством, розвиток житлового будівництва. Але не в старій соціалістичній формі, а шляхом надання людям позик.

Керівництво держави проводить таку політику: хай невисока зарплата, пенсія, стипендія — але отримують їх вчасно.

Регульовані ціни на продовольство, вироби легкої промисловості. Одне слово, на товари, які визначають життєвий рівень. Ще одна деталь: вітчизняні вироби коштують в десять разів менше, ніж імпортовані. При цьому якість їх не гірша.

Нинішні реалії буття в Білорусі базуються на збереженні власного економічного потенціалу. В цьому неважко переконатися, відвідавши агрофірму «СНОВ». Цей сільськогосподарський комплекс, який розташовано за 120 км від Мінська, вражає рівнем сучасного виробництва. Багатопрофільне господарство (тут є птахівництво, вирощують свиней, велику рогату худобу, збирають високі врожаї зернових) побудоване за принципом поле — ферма — магазин. Потужні переробні комплекси виготовляють ковбаси, шинки, молоко, кефір, сметану. Тобто все, що треба до столу.

***Довідка:** мінімальна зарплата в Білорусі становить близько 2 доларів. Працівник МТЗ отримує 40 доларів на місяць, офіцер служби безпеки — 65 доларів. Вартість кілограма м'яса — 50 центів, пляшки горілки — 50 центів. За піджак місцевого виробництва треба віддати до 20 доларів.*

Олександр ТКАЧЕНКО:

— Білоруси не знищили глибоку спеціалізацію. Вони не пішли за порадами зарубіжних «доброзичливців». Погляньте, весь світ йде від малого до великого, а нам пропонують зворотний шлях. Ламайте, роздрібнюйте, приватизуйте. Звичайно, треба віддавати у приватні руки перукарні, магазини. Але нищити сучасні комплекси — це варварство.

Наші сусіди модернізували виробництво, не пошкодивши основний організм. Це правильний шлях. Гадаю, в себе маємо провести глибокий аналіз, інвентаризацію агропромислового виробництва. Обов'язково підтримаємо великотоварні господарства. До речі, це один з пунктів Національної програми відродження, робота над якою завершується.

Цілком зрозуміло, що всі цінні, добрі наміри так і залишаться теорією, якщо не будуть закріплені законодавчо.

Гармонізація правового життя

Понад сім років дві країни розвивалися відокремлено, без реальних дотичних. Це не могло не позначитися на вже створених законодавчих базах. Отож, щоб співпраця і в економіці, і в політиці набула реального змісту, конче потрібно привести у відповідність правові основи. Звичайно, коли йдеться про гармонізацію законодавчих актів, то обидві сторони мають на увазі створення нових документів, внесення змін до чинних лише в тій частині, яка стосується розвитку зв'язків між двома країнами.

Павло ШИПУК:

— У нас є схожі проблеми: спад виробництва, зниження рівня життя. Отож покладаємо великі надії на співпрацю. Зрозуміло, що інтеграція стала просто необхідною. Парламент Білорусі має вже низку законів і готує нові, які відкривали б найширші можливості співробітництва. Взаємних кроків чекаємо і від України. У нас є досвід роботи з російською стороною і це, безперечно, позитив.

На Мінському тракторному

Проблема зв'язків Україна — Росія — Білорусь досить часто поставала в ході офіційного візиту. Однак акценти розставлялися зовсім в іншій площині, ніж про це часто говорять ЗМІ.

Законодавчо закріплені три незалежні, суверенні держави, і ніхто не збирається поступатися власними інтересами. Ця позиція української сторони повністю підтримана білорусами.

Однозначно заявлено, що правова підтримка інтеграції має базуватися на історичних реаліях. Якщо йдеться про кооперацію, то мається на увазі розвиток співробітництва без втрат для будь-якої сторони, з дотриманням особливостей розвитку всіх учасників інтеграційного процесу.

Звичайно, оминути адаптацію законодавств неможливо. Регламентація зв'язків на рівні особи, підприємства, відомств, урядів має бути чітко зафіксована в документах.

Олександр ТКАЧЕНКО:

— Міждержавні зв'язки не повинні залежати від особистих вподобань керівників держав. Якщо ми говоримо про єдиний економічний простір, спільний ринок — то маємо на увазі угоди, які розраховані на дуже далеку перспективу. І ця перспектива має закріпитися законами України і Білорусі. Спільний ринок — це широке поняття, яке охоплює передусім економіки наших країн, захищає вітчизняного виробника, громадянина, його життєвий рівень.

Ну, скажіть, кому вигідно, щоб Білорусь імпортувала олію, виготовлену в Туреччині з українського соняшнику? Нонсенс.

Коли ми говоримо про спільний ринок, то маємо на увазі, що Мінський тракторний поставить в Україну 300 тисяч тракторів, ми виготовимо в себе ще 300 машин. На базі такої потужної техніки за п'ять років піднімемо сільське господарство. Тоді Україна позбавиться ганебної ситуації, коли ми їздимо по світу не в пошуках ринків збуту, а випрошуємо кредити і позики. Ось що ми маємо на увазі, коли говоримо про гармонізацію законодавчих баз для розвитку інтеграційних процесів, створення єдиного економічного простору, спільного ринку.

В ході зустрічей української делегації з білоруськими парламентаріями постала потреба синхронізації розвитку законодавчих баз, що має стати основою спільного ринку. Одним із глобальних завдань якого є збереження продовольчої безпеки. На зламі тисячоліть ця проблема набуває планетарного звучання. Отож вона є актуальною і для України, і для Білорусі. Той, хто здатен зазирнути на кілька десятиліть у майбутнє, розуміє, що час поставить жорсткі умови виживання.

Таким чином продовольча безпека, якщо навіть комусь сьогодні ця проблема здається вигаданою, має, на жаль, всі підстави в перспективі обернутися на першочергову, від якої залежатиме існування держави, нації.

Отож, коли офіційні представники України і Білорусі вели мову про поєднання зусиль законодавчої та виконавчої гілок влади двох країн, аби убезпечити наші народи від можливих потрясінь, то це справді було суперактуальне завдання, спрямоване в далеке майбутнє.

Анатолій ГОРЛОВ.

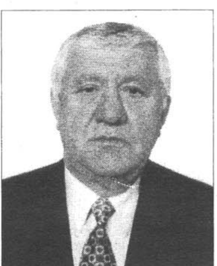
Київ — Мінськ — Київ.

МКРТЧЯН Юрік Степанович

29 січня 1999 року помер народний депутат України, член депутатської фракції «Громада», голова підкомітету з питань архітектури, будівництва та дорожнього господарства Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту і зв'язку

МКРТЧЯН Юрік Степанович.

Юрік Степанович Мкртчян народився 14 вересня 1939 року в Єревані. По закінченні профтехнічного училища працював слюсарем-складальником. Після служби в армії навчався в Харківському автомобільно-дорожньому інституті. Пройшов трудовий шлях від майстра до керуючого трестом «Південтрансбуд». З 1990 року працював заступником голови Харківського облвиконкому, заступником голови обласної державної адміністрації, заступником голови обласної ради, заступником голови та начальником головного управління будівельного комплексу облдержадміністрації. На цих посадах він трудився до обрання в 1998 році народним депутатом України. Здібний організатор, людина з добрим серцем Юрік Степанович Мкртчян завжди жив турботами людей, віддавав свої знання, досвід служінню інтересам розвитку регіону. Як народний депутат України Юрік Степанович Мкртчян брав активну участь у законодавчій роботі, особливо з питань будівництва. Колеги цінували і поважали його за активну життєву позицію, діловитість. Перестало битися серце порядної і щирої людини, державного і громадського діяча, люблячого чоловіка і батька. Світла пам'ять про Юріка Степановича Мкртчяна назавжди збережеться в наших серцях.

Олександр ТКАЧЕНКО, Адам МАРТИНЮК, Віктор МЕДВЕДЧУК, Павло ЛАЗАРЕНКО, Юрій КРУК, Леонід ГОРЬОВИЙ, Володимир ТЯГЛО, Олег ДЬОМІН, Михайло ПИЛИПЧУК.

Депутатська фракція «Громада» з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть члена фракції, народного депутата України

МКРТЧЯНА Юріка Степановича.

Коротке і яскраве його життя було цілком віддане напруженій праці на благо Батьківщини, піклуванню і турботам про долю та добробут співвітчизників. Де б не працював Юрік Степанович — робітником на виробництві чи керівником обласного рівня, народним обранцем в парламенті країни — він завжди виявляв свої найкращі риси: компетентність, порядність, відданість справі. Зі смертю Ю. Мкртчяна всі ми понесли велику втрату. Не стало активного народного депутата, який міг би ще багато зробити корисного для народу і держави. Не стало вірного товариша, чуйного чоловіка, дбайливого батька. Ми низько схиляємо свої голови перед пам'яттю цієї чудової людини. Висловлюємо щирі співчуття родині і друзям Мкртчяна Юріка Степановича, всім, хто його знав і поважав.

Народні депутати фракції «Громада».

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає, що 29 січня 1999 року на 60-му році життя помер народний депутат України

МКРТЧЯН Юрік Степанович,

і висловлює глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

Політрада партії Всеукраїнське об'єднання «Громада» глибоко сумує у зв'язку з передчасною смертю народного депутата України, члена президії політради партії ВО «Громада»

МКРТЧЯНА Юріка Степановича

і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту і зв'язку висловлює глибоке співчуття рідним і близьким у зв'язку з кончиною народного депутата України, члена комітету

МКРТЧЯНА Юріка Степановича.

Хроніка. Факти. Події

✔ Давос

«На такі форуми треба їздити...»

(Початок на 1-й стор.).

Під час дискусії, що її було проведено спільно з президентами Казахстану і Киргизстану, Л. Кучма підтвердив стратегічну мету України — «інтеграцію в Європейський союз». Однак, наголосив він, це жодним чином не означає відмови від тісного співробітництва з Росією і державами СНД. Президент висловив невдоволення тим, що за весь час, що минув після початку фінансової кризи в Росії, лідери держав СНД жодного разу не зібралися на найвищому рівні для обговорення того, «що нам робити».

Президент України Леонід Кучма та віце-президент США Альберт Гор домовилися продовжити контакти українських і американських спеціалістів у світлі розгляду в лютому 1999 року в конгресі США питання про надання допомоги Україні. Л. Кучма звернувся до віце-президента США з пропозицією прискорити підготовку проектів у рамках програми «Харківська ініціатива», яка покликана сприяти одержанню замовлень та розвиткові виробництва харківських підприємств після відмови України минулого року від участі в контракті з будівництва атомної електростанції в Ірані.

В Давосі Президент України зустрівся також з прем'єр-міністром Росії Євгеном Примаковим і заступником директора-розпорядника МВФ Стенлі Фішером. Після повернення з Давоса Л. Кучма заявив, що Україна показала свою «життєздатність у критичній ситуації». За його словами, держава виконує більшість своїх зобов'язань з програми співробітництва з МВФ, а «там, де залишилися огріхи (невиконання зобов'язань у рамках меморандуму між урядом України та МВФ), треба глянути з політичної точки зору».

✔ Москва

Здоров'я насамперед

Учора президентові РФ Борису Єльцину виповнилося 68 років. Природно, що колеги та опоненти зичили главі Кремля «насамперед здоров'я». На думку першого віце-прем'єра уряду РФ Вадима Густова, для того, щоб Росія вийшла з кризи, «необхідна політична стабільність, яку забезпечити може лише президент: коли його здоров'я почне поправлятися, ми успішно впораємося з труднощами».

✔ Київ

Звинувачення бездоказові

З приводу ситуації у зв'язку з подіями в Сьєрра-Леоне, звинувачень щодо участі в конфлікті наших громадян і постачання Україною зброї цій африканській країні прес-служба МЗС України зробила заяву. В ній, зокрема, йдеться, що події у Сьєрра-Леоне спричиняють тривогу, що загрожують миру і стабільності на всьому заході Африки, «особливо непокоять Україну повідомлення про участь найманців у збройних конфліктах». Однак компетентні органи не мають документально підтверджених даних про участь громадян України в сьєрралеонському конфлікті.

Прес-служба МЗС України наголосила, що не відповідають дійсності й твердження про поставки озброєння в цю країну. Водночас зовнішньополітичне відомство України звертається до своїх громадян з попередженням, що за нинішньої ситуації перебування в Сьєрра-Леоне небезпечне для їх життя, будь-яка участь в операціях, що може кваліфікуватися як найманство, означає кримінальну відповідальність згідно з чинним національним законодавством.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

КОСОВО: НАТО має реальні шанси на втручання

*Тим часом у краї ховали чергових жертв конфлікту — сербського поліцейського (**на знімку**) і п'ятьох албанців. Чи зможуть супротивники припинити кров та сльози у визначений «згори» термін?*

НАТО знову заявила про можливість нанесення по території Югославії ракетно-бомбових ударів, а повноваження щодо ухвалення відповідних рішень Рада альянсу надала Генеральному секретареві Хав'єру Солані. Це означає, що тепер військове втручання альянсу не вимагає додаткових консультацій та переговорів і жодна з країн-членів не може його заблокувати.

Щоб уникнути цієї «допомоги», сербам та албанцям потрібно до 6 лютого сісти за стіл переговорів і до 20 лютого дійти попередньої політичної угоди — така головна вимога, висунута супротивним сторонам Контактною групою з мирного врегулювання в Косові. «Тепер у нас, — заявив прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блер, — є твердо встановлений термін початку переговорів і ультиматум. Відповідно до нього НАТО може нанести ракетно-бомбовий удар по Югославії в разі невиконання Белградом і косовськими албанцями вимог світового співтовариства».

Попри всі оптимістичні заяви західних лідерів щодо можливості швидкого початку переговорів, усе-таки є значні проблеми. Насамперед незрозуміло, з ким із косовських албанців має домовлятися Мілошевич. Белград відкидає будь-яку можливість діалогу з «терористами з Визвольної армії Косова» і згоден на діалог лише з офіційними албанськими лідерами, тобто прибічниками Ібрагіма Ругови. Та, як відомо, з албанського боку погоду в краї роблять саме бойовики, і навряд чи без їхнього бажання стане можливим досягнення у провінції миру. А досі вони (також і офіційні албанські представники) виявляли трохи інше бажання — саме втручання в конфлікт сил НАТО, котра, як вважають, виразно на албанському боці. Отож одній зі сторін може бути вигідним саме невиконання ультиматуму й доведення ситуації до врегулювання за натовським сценарієм. Поки що державичлени альянсу проводять цілком логічну підготовку для відправлення наземних сил та озброєнь до зони конфлікту.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото АП.

Як «покласти половину депутатів»?

Чого побоюється сьогодні Володимир Вольфович Жириновський? Не повірите: той, хто безстрашно змагається за свої політичні переконання із зубрами російської політики, похитнувся... перед епідемією грипу. Цими днями він запропонував депутатам прийняти «певні заходи безпеки». А саме: «помеше запрошувати людей на лютий» до парламенту і думським службам обмежити доступ людей у приміщення на Охотному ряду. «Він цілий день походить, покашляє, а потім 100 осіб захворіють», — обурився лідер ЛДПР.

І в цьому серйозному питанні Володимир Жириновський знайшов підтримку і розуміння у колег. Голова думського комітету з охорони здоров'я Микола Герасименко підтримав пропозицію, зазначивши, що «пік» епідемії грипу припадатиме на 5—20 лютого, тож Думі обов'язково слід ухвалити таке рішення. Інакше, застерігає він, — «ми покладемо половину депутатів Державної Думи».

У зв'язку з цим глава Держдуми Геннадій Селезньов запропонував комітетові підготувати текст постанови, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Австрія напередодні виборів

Федеральний канцлер Віктор Кліма, як і раніше, належить до найпопулярніших політиків

Рік, що настав, буде для австрійців роком «великих виборів». Спочатку в березні жителі Карінтії, Зальцбурга і Тіроля оберуть земельні парламенти. Потім усіх громадян країни, які мають виборче право, запросять проголосувати в жовтні за новий склад парламенту і в червні обрати депутатів до Європейського парламенту. А ось щодо рейтингу основних політичних сил, то останні місяці внесли деякі корективи.

Згідно з останніми опитуваннями громадської думки, проведеними Інститутом Геллапа, за австрійським соціал-демократів нині віддали б голоси 40 процентів виборців — на 2 проценти більше, ніж під час виборів 1995 року. Федеральний канцлер Віктор Кліма, як і раніше, належить до найпопулярніших політиків, а його діяльність на посту голови Європейської ради зустріла явну підтримку співвітчизників. 65 відсотків мешканців Альпійської республіки заявили, що в році, який настав, саме йому належить провідна роль у розвитку країни.

Рейтинг решти політичних партій за минулі місяці помітно знизився. Австрійська народна партія (АНП), що входить у правлячу коаліцію, за даними Геллапа, може набрати не більш як 27 відсотків голосів, а впливова опозиційна Австрійська партія свободи (АПС) — лише 20 відсотків.

Цьому сприяли фінансові скандали з відомими представниками АПС і АНП Петером Розенштинглем і Карлом Габсбургом. Перший підозрюється в обмані клієнтів і крадіжці більш як 200 мільйонів доларів, другий — у нелегальному переведенні на рахунок очолюваного ним Пан'європейського руху коштів австрійського філіалу міжнародної організації «Уорлд віжн», яка займалася в Австрії збиранням пожертвувань для дітей третього світу. Було встановлено, що гроші, які зникли з рахунку організації, використано для проведення передвиборної кампанії Габсбурга.

Водночас знову розгорнулася гостра дискусія між соціал-демократами і «народниками», котра дещо притихла під час головування Австрії у ЄС. «Народники» вважають: майбутнє нейтрального статусу не повинно стати темою для передвиборної боротьби. У місцевих політичних колах не виключають, що за великого розриву між соціал-демократами і «народниками» на жовтневих виборах Кліма може порушити питання про зміну «кольорів коаліції», а значить, за прикладом сусідньої Німеччини, шукати партнерів серед «зелених» чи представників Ліберального форуму, лідери яких не приховують, що в разі виконання певних пунктів їхньої програми вони могли б увійти до уряду.

Андрій ЮРИЧКО
за матеріалами зарубіжної преси.

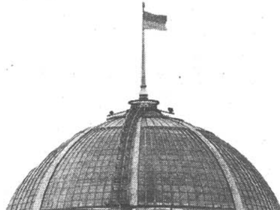
Супертварин Австралії знищили аборигени

Такого сенсаційного висновку дійшли вчені Австралійського національного університету.

Як відомо, аборигени заселили п'ятий континент близько 60 тисяч років тому. Вони приплинули з островів Тихого океану. Саме тоді в Австралії почали вимирати гігантський хижий м'ясоїдний кенгуру, семиметрова ящірка гоана, змія завтовшки в один метр, вомбат завбільшки з бегемота та рогата черепаха, що за розмірами приблизно така, як машина «Фольксваген».

Мабуть, аборигени й не здогадувалися, що причиною знищення цих тварин стали іскри від вогнищ. А в умовах спекотного клімату звичайнісінька вечірня трапеза часто закінчувалася лісовими пожежами.

Павло АНГЕЛУЦА.
Австралія.

Законодавчі акти,
статті народних депутатів,
коментарі,
аналіз,
прогноз

ДЕРЖАВА І ПРАВО

9

Шлях до інвестора — вихід із кризи

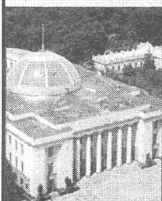
9

Дивний ми все-таки народ...

10–11

Закон України «Про столицю України — місто-герой Київ»

12

Спеціальні економічні зони нам допоможуть

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний бюджет України на 1999 рік

I. ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 1999 РІК

Стаття 1. Затвердити Державний бюджет України на 1999 рік у сумі 25.135.260,8 тис. гривень.

Установити граничний розмір дефіциту Державного бюджету України на 1999 рік у сумі 1.240.000 тис. гривень.

Спрямувати на покриття дефіциту Державного бюджету України на 1999 рік надходження із джерел внутрішнього фінансування в сумі 610.000 тис. гривень та із джерел зовнішнього фінансування — 630.000 тис. гривень.

Стаття 2. Установити, що до доходів Державного бюджету України на 1999 рік зараховуються:

1) в повному обсязі:

податок на додану вартість;

акцизний збір з імпортних товарів;

збір за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету;

ввізне мито;

надходження сум відсотків, що сплачуються уповноваженими банками за користування тимчасово вільними коштами державного бюджету;

дивіденди (доход), нараховані на акції (частки, паї) господарських товариств, які є у державній власності;

рентна плата за нафту і природний газ власного видобутку;

плата за оренду цілісних майнових комплексів державних підприємств;

консульські збори, що справляються на території України;

плата за пробірування і клеймування виробів та сплавів із дорогоцінних металів;

кошти від реалізації майна, конфіскованого за рішенням суду, скарбів, майна, одержаного державою в порядку спадкоємства чи дарування, безхазяйного майна, валютних цінностей, що пересилаються в міжнародних поштових відправленнях з порушенням норм актів Всесвітнього поштового союзу, неврученних міжнародних та внутрішніх поштових відправлень, майна з обмеженим терміном зберігання, майна, вилученого для забезпечення сплати штрафів або з метою відшкодування належних бюджету платежів, з наступним відшкодуванням з державного бюджету витрат, пов'язаних із зберіганням, транспортуванням, експертною оцінкою, сертифікацією, розпорядженням зазначеним майном за рахунок надходження зазначених коштів;

надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України, за виконані роботи, надані послуги та надання в оренду основних фондів та іншого майна Збройних Сил України;

відрахування від плати за транзит природного газу, нафти та аміаку через територію України;

суми в рахунок відшкодування обов'язкових платежів, які стягуються при митному оформленні, з коштів, отриманих від реалізації відповідно до законодавства вантажів, вантажобагажів, багажів, інших товарів та предметів, які перебувають під митним контролем та знаходяться у морських портах, аеропортах, на залізничних та автомобільних станціях, складах підприємств і митниць, за якими не звернувся власник у терміни, встановлені законодавством;

надходження коштів від продажу квот на здійснення зовнішньоекономічних операцій;

збір на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття;

збір до Державного інноваційного фонду;

платежі до Фонду України соціального захисту інвалідів;

2) частина податку на прибуток підприємств, прибуткового податку з громадян та акцизного збору з вітчизняних товарів, визначена на підставі статті 6 цього Закону;

3) 80 відсотків коштів, одержаних бюджетними установами і організаціями за здані у вигляді брухту і відходів золото, платину, метали платинової групи, дорогоцінне каміння, та 50 відсотків коштів — за здане у вигляді брухту та відходів срібло;

4) 90 відсотків коштів, що надійдуть до позабюджетного Державного фонду приватизації від приватизації державного майна, та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств;

5) 10 відсотків суми амортизаційних відрахувань, нарахованих підприємствами і організаціями;

6) 80 відсотків надходжень гербового збору;

7) інші доходи, що зараховуються до державного бюджету у розмірах, визначених законодавством.

Стаття 3. Установити доходи Державного бюджету України на 1999 рік у сумі 23.895.260,8 тис. гривень, у тому числі по основних джерелах у таких сумах:

	(тис. гривень)
Податкові надходження — всього	15.989.266,9
у тому числі:	
Податки на доходи, податки на прибуток, податки на збільшення ринкової вартості — всього	2.486.120
з них:	
прибутковий податок з громадян	1.168.850
податок на прибуток підприємств	1.317.270
Платежі за використання природних ресурсів — всього	642.496
з них:	
плата за використання лісових ресурсів	53.840
плата за спеціальне користування водними ресурсами	191.120
платежі за користування надрами	14.651
збір за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок державного бюджету	381.885
Внутрішні податки на товари та послуги — всього	11.193.040,9
з них:	
податок на додану вартість	8.302.728
акцизний збір з вітчизняних товарів	1.364.652,9
акцизний збір з імпортних товарів	859.870
ліцензії на підприємницьку та професійну діяльність	665.790
з них:	
гербовий збір	500.000
Податки на міжнародну торгівлю та зовнішні операції — всього	1.649.210
з них:	
ввізне мито	1.587.810
Інші податки — всього	18.400
Неподаткові надходження — всього	5.132.852
у тому числі:	
Доходи від власності та підприємницької діяльності — всього	1.135.600
з них:	
рентна плата за нафту власного видобутку	30.000
рентна плата за природний газ власного видобутку	303.700
надходження коштів від приватизації державного майна	675.000
Адміністративні збори та платежі, доходи від некомерційного та побічного продажу — всього	330.631
з них:	
державне мито	298.761
Надходження від штрафів та фінансових санкцій	43.680
Інші неподаткові надходження — всього	3.622.941
з них:	
надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України, за виконані роботи, надані послуги та надання в оренду основних фондів та іншого майна Збройних Сил України	208.000
відрахування від плати за транзит природного газу через територію України	1.616.300
відрахування від плати за транзит нафти через територію України	200.000
відрахування від плати за транзит аміаку через територію України	9.986
надходження амортизаційних відрахувань для фінансування заходів структурної перебудови базових галузей національної економіки	1.130.000
надходження коштів в рахунок погашення заборгованості, яка виникла внаслідок невиконання юридичними особами своїх зобов'язань щодо погашення та обслуговування наданих на умовах повернення кредитів, залучених державою або під державні гарантії	300.000
Доходи від операцій з капіталом — всього	412.610
у тому числі:	
Надходження від продажу основного капіталу	12.610
з них:	
надходження коштів до Державного фонду дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння України	2.840
Надходження від продажу державних запасів товарів	400.000
з них:	
надходження коштів від Державного комітету України по матеріальних резервах	400.000
Офіційні трансферти — всього	382.215,9
у тому числі:	
Кошти, що передаються до Державного бюджету України з бюджету міста Києва	382.215,9
Державні цільові фонди — всього	1.978.316
у тому числі:	
Збір до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення	400.000
Збір на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття до Державного фонду сприяння зайнятості населення	554.000
Збір до Державного інноваційного фонду	739.940
Платежі до Фонду України соціального захисту інвалідів	40.000
Збір за забруднення навколишнього природного середовища до Фонду охорони навколишнього природного середовища	13.076
Надходження відрахувань та збору на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування	231.300

Стаття 4. Відповідно до розподілу видатків Державного бюджету України на 1999 рік за функціональною класифікацією (додаток №1) затвердити бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України на 1999 рік (додаток №2). Додатки 1 та 2 є невід'ємною частиною цього Закону.

Установити, що розпорядники коштів державного бюджету мають

(Закінчення на 6-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ Про Державний

(Початок на 5-й стор.).

право брати зобов'язання на здійснення видатків або платежів Державного бюджету України тільки в межах бюджетних асигнувань, затверджених їм на 1999 рік.

Якщо після прийняття цього Закону повноваження щодо виконання функцій або надання послуг, на які затверджене бюджетне призначення, передаються відповідно до законодавства України від одного головного розпорядника коштів державного бюджету іншому, то дія бюджетного призначення не припиняється і може застосовуватися у порядку, встановленому цим Законом для виконання тих же функцій чи надання тих же послуг головним розпорядником коштів державного бюджету, якому це повноваження передано.

Дозволити Міністерству фінансів України за поданням головних розпорядників коштів Державного бюджету України здійснювати перерозподіл бюджетних призначень в межах одного розділу функціональної класифікації видатків бюджету за погодженням із Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 5. Установити, що до бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя у 1999 році зараховуються:

частина прибуткового податку з громадян, податку на прибуток підприємств та акцизного збору з вітчизняних товарів, визначена на підставі статті 6 цього Закону;

місцеві податки і збори;

плата за торговий патент на деякі види підприємницької діяльності;

плата за землю;

податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів;

податок на промисел;

90 відсотків коштів, що надійдуть до позабюджетного фонду приватизації Автономної Республіки Крим від приватизації майна, що належить Автономній Республіці Крим, та до відповідних позабюджетних фондів приватизації від відчуження комунального майна, а також інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств;

20 відсотків надходження гербового збору;

надходження збору за забруднення навколишнього природного середовища в частині, що належить місцевим бюджетам;

надходження відрахувань та збору на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування в частині, що належить місцевим бюджетам;

інші доходи, що зараховуються до місцевих бюджетів у розмірах, визначених законодавством.

Формування бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя на 1999 рік здійснюється відповідно до законів про місцеве самоврядування, податкову та бюджетну системи та цього Закону.

Стаття 6. Затвердити на 1999 рік нормативи відрахувань від загальнодержавних податків, зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя у таких розмірах (відсотках від загальної суми):

	Прибутковий податок з громадян	Податок на прибуток підприємств	Акцизний збір з вітчизняних товарів
Автономна Республіка Крим	100	100	100
області:			
Вінницька	100	100	50
Волинська	100	100	50
Дніпропетровська	100	30	50
Донецька	50	70	20
Житомирська	100	100	50
Закарпатська	100	100	50
Запорізька	50	50	20
Івано-Франківська	100	100	50
Київська	100	100	50
Кіровоградська	100	100	50
Луганська	100	100	50
Львівська	100	100	50
Миколаївська	60	70	50
Одеська	50	80	50
Полтавська	50	50	10
Рівненська	100	100	50
Сумська	100	100	50
Тернопільська	100	100	50
Харківська	50	50	20
Херсонська	100	100	50
Хмельницька	100	100	50
Черкаська	100	100	50
Чернівецька	100	100	50
Чернігівська	100	100	50
міста:			
Київ	25	70	10
Севастополь	100	50	50

Стаття 7. Затвердити у складі видатків Державного бюджету України на 1999 рік дотації республіканському бюджету Автономної Республіки Крим, обласним та міському (міста Севастополь) бюджетам у сумі 2.045.121,3 тис. гривень, в тому числі:

	(тис. гривень)
Автономна Республіка Крим	74.186,9
області:	
Вінницька	140.226,6
Волинська	145.301
Дніпропетровська	20.407,5
Донецька	39.230,3
Житомирська	215.472,6
Закарпатська	185.594,1
Запорізька	22.896,9
Івано-Франківська	96.018,9
Київська	155.583,5
Кіровоградська	147.670
Луганська	58.065,6
Львівська	74.889,1
Миколаївська	21.323,2
Одеська	32.901,8
Полтавська	622,7
Рівненська	56.880,9
Сумська	20.938,6
Тернопільська	143.336,9
Харківська	12.479,8
Херсонська	111.749
Хмельницька	110.517,5
Черкаська	80.827,3
Чернівецька	27.341,7
Чернігівська	42.441,1
місто Севастополь	8.217,8

Затвердити у складі Державного бюджету України на 1999 рік субвенції республіканському бюджету Автономної Республіки Крим, обласним та міським (міст Києва і Севастополя) бюджетам в обсязі 341.167,7 тис. гривень на освіту, в тому числі:

	(тис. гривень)
Автономна Республіка Крим	15.167,7
області:	
Вінницька	11.895,2
Волинська	8.640,7
Дніпропетровська	26.048,3
Донецька	31.620,1
Житомирська	15.117,1
Закарпатська	9.757,4
Запорізька	13.782,1
Івано-Франківська	9.912,5
Київська	12.412,6
Кіровоградська	8.276,5
Луганська	14.536,7
Львівська	16.499,4
Миколаївська	9.790,7
Одеська	15.167,6
Полтавська	11.318,5
Рівненська	8.538,6
Сумська	8.529
Тернопільська	8.291,4
Харківська	18.724,9
Херсонська	9.165,1
Хмельницька	10.585,2
Черкаська	10.654,7
Чернівецька	6.361,6
Чернігівська	8.743,4
міста:	
Київ	18.937,3
Севастополь	2.693,4

Затвердити у складі Державного бюджету України на 1999 рік субвенцію Закарпатській області в обсязі 40.000 тис. гривень на ліквідацію наслідків стихійного лиха.

Стаття 8. Установити, що в 1999 році до Державного бюджету України передаються кошти з бюджету міста Києва у сумі 382.215,9 тис. гривень.

Стаття 9. Надати право Головному управлінню Державного казначейства України, Міністерству фінансів Автономної Республіки Крим, місцевим фінансовим органам в разі несвоєчасного погашення заборгованості за взаємними міжбюджетними розрахунками застосовувати безспірне її стягнення.

Стаття 10. Установити, що нафтогазодобувні підприємства (крім державного виробничого підприємства «Чорноморнафтогаз») вносять до Державного бюджету України ренту плату за природний газ у розмірі, еквівалентному 5 доларам США за 1000 куб. метрів, та за нафту — у розмірі, еквівалентному 3 доларам США за 1 тонну.

Стаття 11. Установити, що суб'єкти підприємницької діяльності, які здійснюють транспортування трубопровідним транспортом через територію України нафти, природного газу та аміаку, вносять до Державного бюджету України:

відрахування від плати за транзит нафти в розмірі, еквівалентному 0,75 долара США за 1 тонну, та відрахування від перевалки в портах нафти і мазуту в розмірі, еквівалентному 0,47 долара США за 1 тонну;

відрахування від плати за транзит природного газу в розмірі, еквівалентному 0,29 долара США за 1000 куб. метрів газу на кожні 100 кілометрів відстані;

відрахування від плати за транзит аміаку в розмірі, еквівалентному 0,23 долара США за 1 тонну на кожні 100 кілометрів відстані.

Внесення зазначених платежів здійснюється щодекади, виходячи з обсягів газу, нафти та аміаку, транспортованих через територію України.

Стаття 12. Установити, що в 1999 році по населених пунктах, грошова оцінка земель яких не проведена, застосовуються ставки земельного податку, встановлені частиною другою статті 7 Закону України «Про плату за землю», збільшені в 2 рази.

По сільськогосподарських угіддях та землях населених пунктів, грошова оцінка яких проведена і уточнена станом на 1 вересня 1998 року, застосовуються ставки земельного податку, встановлені статтею 6 та частиною першою статті 7 Закону України «Про плату за землю».

Земельний податок сплачується платниками (крім громадян та виробників сільськогосподарської і рибної продукції) щомісячно до 15 числа наступного місяця за звітним.

Звільнити від сплати земельного податку військові частини, військові навчальні заклади, науково-дослідні, дитячі санаторно-курортні та оздоровчі установи, які утримуються за рахунок бюджету та належать до сфери управління Міністерства оборони України та інших утворених відповідно до законодавства військових формувань, а також підприємства Міністерства оборони України та військово-промислового комплексу. Перелік зазначених підприємств затверджується Кабінетом Міністрів України з визначенням розмірів земельних ділянок.

Стаття 13. Установити, що надходження плати за землю та податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів не мають цільового характеру та використовуються у порядку, затвердженому відповідною радою.

Стаття 14. Установити, що у 1999 році державне мито, сплачене згідно з пунктом 6 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року №7-93 «Про державне мито», за винятком підпунктів «і», «й», «п», «р», «с», «т» і «у», зараховується до Державного бюджету України, і ці кошти спрямовуються на проведення паспортизації населення України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Установити, що суб'єкти підприємницької діяльності незалежно від форм власності сплачують до Державного інноваційного фонду збір в розмірі 1 відсотка від обсягу реалізації продукції (робіт, послуг), зменшеного на суму податку на додану вартість та акцизного збору.

Платники збору, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, сплачують збір з обсягу реалізації (виручки) продукції власного виробництва, зменшеного на суму податку на додану вартість і акцизного збору.

У торговельній, посередницькій і постачальницько-збутовій діяльності збір сплачується від сум торговельної або збутової націнки (надбавки) на реалізовані товари, у банківській і страховій сферах діяльності — від суми валового доходу.

Установити, що кошти від повернення у 1999 році позичок, наданих Державним інноваційним фондом підприємствам і організаціям для виконання інноваційних проектів, зараховуються до Державного бюджету України як надходження до цього Фонду і спрямовуються на здійснення інноваційної діяльності та підтримку малого підприємництва у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Установити, що в 1999 році відрахування та збори на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування здійснюються у порядку, передбаченому у 1998 році.

До бюджету міста Києва зараховуються в установленому порядку 50 відсотків відрахувань та зборів на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування від підприємств і організацій, зареєстрованих у місті Києві, і використовуються за цільовим призначенням.

Стаття 17. Установити, що у 1999 році:

плата за понадлімітне використання водних ресурсів зараховується до Державного бюджету України, бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя на умовах, передбачених для внесення плати за використання водних ресурсів у межах ліміту;

розподіл платежів за користування надрами, передбачений пунктами 3 і 4 статті 31 Кодексу України про надра, здійснюється у співвідношенні, встановленому у пункті 1 цієї статті Кодексу.

Стаття 18. Установити, що з 1 січня 1999 року кошти усіх державних та місцевих позабюджетних фондів, крім Пенсійного фонду України та Фонду соціального страхування України, зараховуються до відповідних бюджетів і витрачаються на заходи, передбачені законодавством.

Стаття 19. Затвердити такий перелік захищених статей видатків Державного бюджету України та місцевих бюджетів на 1999 рік за економічною структурою видатків:

оплата праці працівників бюджетних установ (в тому числі оплата праці працівників освіти, погашення заборгованості за минулі роки);

нарахування на заробітну плату (в тому числі погашення заборгованості за минулі роки);

придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів;

забезпечення продуктами харчування;

трансферти місцевим бюджетам;

трансферти населенню, пов'язані з соціальним захистом та соціальним забезпеченням (пенсії, допомоги, стипендії, повернення заощаджень громадян).

Установити, що фінансування витрат по захищених статтях Державного бюджету України та місцевих бюджетів та придбання речового майна для військовослужбовців проводиться в першочерговому порядку та пропорційно по розпорядниках коштів відповідних бюджетів.

При формуванні місцевих бюджетів оплата праці працівників бюджетних установ, нарахування на заро-

До місцевих бюджетів має надійти 382.215,9 тисячі гривень

бюджет України на 1999 рік

бітну плату та погашення заборгованості по цих статтях за минулі роки планується в повному обсязі.

В разі наявності заборгованості по пенсіях, що фінансуються з державного бюджету, заробітній платі працівників бюджетних установ, стипендіях, допомогах сім'ям з дітьми, 90 відсотків надходжень до відповідних бюджетів спрямовуються на її покриття до повного погашення даної заборгованості.

Стаття 20. Дозволити Міністерству закордонних справ України у 1999 році використовувати за цільовим призначенням до 10 відсотків коштів в іноземній валюті, фактично отриманих за вчинення консульських дій за межами України, на непередбачені витрати, пов'язані з наданням матеріальної допомоги потерпілим за кордоном громадянам України; оформленням та оплатою послуг іноземних ритуальних служб у разі смерті громадян України, що настала під час їх перебування за кордоном; оплатою праці тимчасово прийнятих на місці (за трудовою угодою) працівників для виконання термінових робіт в консульських відділах посольств України за кордоном; придбанням обладнання, включаючи транспортні засоби, для консульських відділів дипломатичних представництв України за кордоном.

Решта суми коштів в іноземній валюті, отриманих за вчинення консульських дій за межами України, зараховується до складу доходів Державного бюджету України і використовується на поточне утримання дипломатичних представництв України за кордоном та придбання і будівництво приміщень для їх розміщення в межах сум, передбачених в Державному бюджеті України на ці цілі.

Стаття 21. Фінансування витрат, пов'язаних з утриманням працівників дипломатичних представництв та консульських установ України за кордоном, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, проводиться виключно через Міністерство закордонних справ України.

Стаття 22. Установити, що кошти, які надходять від повернення бюджетних позичок, наданих у минулі роки колишнім Міністерству сільського господарства і продовольства України, Державному комітету України по харчовій промисловості, заготівельним та іншим підприємствам, товаровиробникам через фінансові органи і органи Державного казначейства України, зараховуються на окремий субрахунок єдиного казначейського рахунку державного бюджету і спрямовуються на погашення заборгованості, пов'язаної із закупівлею сільськогосподарської продукції за державними замовленнями (контрактами) минулих років; створення частини лізингового фонду для забезпечення сільського господарства сільськогосподарською технікою вітчизняного виробництва; придбання і централізоване постачання мінеральних добрив і пально-мастильних матеріалів та на формування державного насіннєвого страхового фонду.

Надати право органам системи Міністерства фінансів України та органам державної податкової служби України за наслідками документальних перевірок стягувати у безспірному порядку з підприємств і організацій прострочену заборгованість з наданих позичок, у тому числі і у вигляді товарного кредиту, під державне замовлення сільськогосподарської продукції, та інших позичок, а також у разі нецільового їх використання нараховувати пеню в розмірі 0,2 відсотка непогашеної заборгованості (суми нецільового використання) за кожний день до повного їх повернення.

Стаття 23. Установити, що 90 відсотків коштів, які надійдуть від приватизації (продажу) об'єктів незавершеного будівництва відповідно до Чорнобильської будівельної програми, зараховуються до Державного бюджету України і спрямовуються виключно на фінансування капітальних вкладень на пускових об'єктах Чорнобильської будівельної програми.

Стаття 24. Зупинити на 1999 рік дію окремих положень Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»:

пункту 2 статті 21 в частині виплати громадянам, віднесеним до категорії 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні;

пунктів 2 і 13 статті 22, пункту 2 статті 23 та статті 24 в частині безплатного надання, або забезпечення пільговою санаторно-курортною путівкою, чи путівкою на відпочинок громадян, віднесених відповідно до категорії 3 і 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та осіб, які працювали за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (крім осіб, що мають статус постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи та супроводжують потерпілих дітей віком до 10 років на санаторно-курортне лікування), або виплати за їх бажанням грошової компенсації у розмірах, передбачених у зазначених пунктах статей;

пунктів 21 і 29 статті 20, пункту 1 статті 21 в частині одержання безпроцентної позики на індивідуальне житлове (кооперативне) будівництво з розрахунку 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї з погашенням 50 процентів позики за рахунок державного бюджету, а також безпроцентної позики для будівництва садових будинків і благоустрою садових ділянок, будівництва індивідуальних гаражів громадянами, віднесеним до категорії 1 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також надання безпроцентної позики для організації підприємницької діяльності, селянського (фермерського) господарства громадянам, віднесеним до категорії 1 і 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

пункту 7 статті 21 в частині одержання безпроцентної позики на індивідуальне житлове (кооперативне) будівництво з розрахунку 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї з погашенням 25 процентів позики за рахунок державного бюджету, а також безпроцентної позики для будівництва садових будинків та благоустрою садових ділянок, будівництва індивідуальних гаражів громадянами, віднесеними до категорії 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

пункту 5 статті 22 та пункту 1 статті 23 в частині одержання безпроцентної позики на індивідуальне житлове будівництво громадянами, віднесеними до категорії 3 і 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

пункту 12 статті 22 в частині надання пільгової позики для організації підприємницької діяльності, селянського (фермерського) господарства громадянам, віднесеним до категорії 3 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

пункту 5 статті 36 в частині одержання громадянами, які евакуйовані, відселені (відселяються) або самостійно переселилися (переселяються) на нове місце проживання, безпроцентних позик за новим місцем проживання на господарське обзаведення в розмірі п'ятдесяти мінімальних заробітних плат на сім'ю із строком сплати до 15 років з моменту видачі позики незалежно від часу їх евакуації, відселення або самостійного переселення.

Стаття 25. Установити тариф на доставку пенсій та грошової допомоги, що фінансуються з Пенсійного фонду України, в розмірі не вище 1,7 відсотка від фактичного обсягу виплачених пенсій та грошових допомог, а також плату комерційних банків на 1999 рік за користування тимчасово вільними коштами Пенсійного фонду України у розмірі 50 відсотків облікової ставки Національного банку України.

Стаття 26. Установити, що у 1999 році державні централізовані капітальні вкладення здійснюються за рахунок і в межах надходження до Державного бюджету України відповідно до законодавства 10 відсотків суми амортизаційних відрахувань, нарахованих підприємствами і організаціями.

Стаття 27. Установити, що Фонд державного майна України має забезпечити в 1999 році мобілізацію коштів до Державного бюджету України у сумі не менше 800.000 тис. гривень від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств. Кошти понад 675.000 тис. гривень, що не враховані у доходній частині Державного бюджету України, спрямовуються на погашення основної суми державного боргу.

Стаття 28. Мінімальний розмір допомоги по безробіттю встановлюється Кабінетом Міністрів України, виходячи з обсягу надходжень до Державного фонду сприяння зайнятості населення, але не нижче встановленого законодавством.

Стаття 29. З метою становлення Державного фонду дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння України дозволити Міністерству фінансів України спрямовувати у 1999 році кошти, отримані понад обсяги, зазначені у статті 3 цього Закону від реалізації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, на формування цього Фонду.

Стаття 30. Надати право Міністерству оборони України проводити розрахунки з підприємствами, науково-дослідними установами та організаціями, які виконують роботи (надають послуги) з науково-дослідних та дослідно-конструкторських розробок, модернізації, продовження ресурсу, виробництва, ремонту та утилізації озброєння та військової техніки шляхом передачі виконавцям робіт частини зразків озброєння та військової техніки без попередньої оплати відповідно до порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.

Стаття 31. Установити, що в 1999 році за рахунок і в межах надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України, за виконані роботи, надані послуги, надання в оренду основних фондів та іншого майна Збройних Сил України у сумі 208.000 тис. гривень здійснюються витрати на потреби оборони відповідно до кошторису Міністерства оборони України.

Стаття 32. Установити, що у 1999 році надходження до Державного бюджету України коштів від Державного комітету України по матеріальних резервах у сумі 400.000 тис. гривень спрямовуються на накопичення (приріст) матеріальних цінностей державного матеріального резерву шляхом закупівлі вугілля.

Стаття 33. Врахувати у Державному бюджеті України на 1999 рік кошти від повернення бюджетних позичок, наданих підприємствам у зв'язку з тимчасовими труднощами у 1992—1997 роках та термін погашення яких припадає на 1999 рік, у сумі 11.143,2 тис. гривень.

Стаття 34. Установити, що в 1999 році для стягнення заборгованості перед Державним бюджетом України, яка виникала внаслідок невиконання юридичними особами своїх зобов'язань щодо погашення та обслуговування наданих на умовах повернення кредитів, залучених державою або під державні гарантії, інших гарантованих державою зобов'язань, та заборгованості з наданих підприємствам і організаціям позичок з державного бюджету, плати за користування цими позичками, органами державної податкової служби України застосовується порядок, передбачений законодавством для стягнення не внесених у строк податків і неподаткових платежів.

Стаття 35. Надати в 1999 році право Міністерству фінансів України реструктуризувати прострочену заборгованість за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, шляхом укладання з юридичними особами-позичальниками відповідних угод, з терміном погашення заборгованості до трьох років з дня закінчення розрахунків за кредитами. Зазначені угоди є чинними за умови здійснення цими позичальниками чергових платежів з погашення та обслуговування кредитів. Розмір заборгованості, яку може бути реструктуризовано, має перевищувати суму річних платежів з погашення та обслуговування кредитів, заборгованість по яких реструктуризується.

Виконання зобов'язань позичальників, що випливають з угод про реструктуризацію, забезпечуються заставою або порукою. При цьому плата за користування бюджетними коштами встановлюється на рівні вартості державного запозичення в іноземних комерційних кредитних установах для фінансування дефіциту державного бюджету, яке безпосередньо передує укладанню угоди про реструктуризацію.

Стаття 36. Установити, що в 1999 році кошти, які надійдуть в рахунок погашення заборгованості суб'єктів господарської діяльності перед державою, яка виникла внаслідок виконання державою гарантійних та кредитних зобов'язань за іноземними кредитами у сумі, еквівалентній 688,1 млн. доларів США за курсом Національного банку України станом на 1 грудня 1998 року, спрямовуються на погашення та обслуговування державного зовнішнього боргу України.

Стаття 37. Установити граничний розмір державного внутрішнього боргу України на 1 січня 2000 року в сумі 20.260.949,4 тис. гривень.

Стаття 38. Установити розмір державних зовнішніх запозичень України в 1999 році для погашення державного боргу та фінансування дефіциту Державного бюджету України в сумі 825.495 тис. доларів США.

Стаття 39. Установити, що державні внутрішні і зовнішні запозичення здійснюються в межах загального обсягу установлених граничних розмірів державного внутрішнього боргу України та державних зовнішніх запозичень України. У разі надходження коштів із внутрішніх або зовнішніх джерел державного запозичення у неповному обсязі допускається зменшення (збільшення) граничного розміру державного внутрішнього боргу України за рахунок відповідного збільшення (зменшення) розміру державних зовнішніх запозичень України за погодженням з Верховною Радою України.

Стаття 40. Кабінету Міністрів України у 1999 році утриматися від надання державних гарантій щодо іноземних кредитів (включаючи гарантії оплати контрактів іноземним експортерам), за винятком кредитування проектів розвитку підприємств та установ, фінансування яких передбачено здійснювати за рахунок коштів Державного бюджету України, або заміщення фінансування з Державного бюджету України проектів, які мають загальнодержавне значення, спрямованих на створення імпортозамінних виробництв, підтримку агропромислового комплексу, сільськогосподарського машинобудування, переробної промисловості, підприємств суднобудування і літакобудування, а також розвиток інфраструктури.

Стаття 41. Установити, що:

з 1 січня 1999 року касове виконання Державного бюджету України за доходами (за винятком доходів, кошти від яких надходять на рахунки Державної митної служби України) здійснюється органами державного казначейства України;

з 1 квітня 1999 року видатки Державного бюджету України здійснюються через реєстраційні рахунки установ і організацій в органах Державного казначейства України;

безспірне списання коштів з реєстраційних рахунків установ і організацій, оплата видатків яких здійснюється з єдиного казначейського рахунку, проводиться виключно органами Державного казначейства України.

Стаття 42. Установити, що у 1999 році у разі недоотримання доходів або коштів для фінансування дефіциту Державного бюджету України в порівнянні із затвердженими більш як на 10 відсотків, Кабінет Міністрів України за поданням Міністерства фінансів України не пізніше 20 числа місяця, наступного за місяцем, в якому сталося фактичне зниження надходження доходів або коштів для фінансування дефіциту Державного бюджету України, може здійснювати обмеження видатків розпорядників коштів Державного бюджету України з урахуванням першочерговості та повноти фінансування захищених статей видатків, визначених статтею 19 цього Закону, про що у день прийняття такого рішення повідомляється Комітету Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 43. Враховуючи обмеженість коштів на фінансування видатків на національну оборону, правоохоронну діяльність і забезпечення безпеки держави у 1999 році, дозволити Кабінету Міністрів України провести залік частини заборгованості (недоїмки) суб'єктів господарювання по податках, зборах (обов'язкових платежах) до Державного бюджету України станом на 1 січня 1999 року, в рахунок погашення фактичної заборгованості Збройних Сил України, Служби безпеки України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, та Міністерства внутрішніх справ України станом на 1 січня 1999 року, а також для

(Закінчення на 8-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний бюджет України на 1999 рік

(Початок на 5, 6, 7-й стор.).

розрахунків за отримані продовольство, речове майно, озброєння, військову техніку, енергоносії, за виконані роботи та надані послуги для Збройних Сил України понад асигнування, передбачені цим Законом, але не вище обсягів мінімальної необхідної потреби. Кабінету Міністрів України передбачити механізм проведення такого заліку та уступки боргу.

Установити, що закупівля сільськогосподарської продукції та продовольства для Збройних Сил України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, інших утворень відповідно до законів України військових формувань, а також інших бюджетних установ, що здійснюють заготівлю сільськогосподарської продукції і продовольства, проводиться тільки у вітчизняних товаровиробників на конкурсній основі за цінами згідно із укладеними угодами.

Стаття 44. Фінансування витрат у 1999 році з Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення здійснюється за рахунок джерел його формування, визначених статтею 3 цього Закону в сумі 400.000 тис. гривень, та зарахування до нього податку на додану вартість у сумі 1.346.800 тис. гривень шляхом відрахування не менше 17 відсотків надходжень до Державного бюджету України податку на додану вартість. У разі незабезпечення надходженнями частини податку на додану вартість у визначеній сумі різниця покривається за рахунок загальних надходжень до Державного бюджету України.

Стаття 45. Установити, що до доходів Державного бюджету України понад обсяги, визначені статтею 3 цього Закону, додатково зараховуються надходження від Державного комітету України по матеріальних резервах у сумі 2.400.000 тис. гривень, а також недоїмки суб'єктів підприємницької діяльності по рентній платі за нафту і природний газ власного видобутку, відрахуваннях від плати за транзит природного газу, відрахуваннях різниці в цінах на природний газ власного видобутку, податку на додану вартість та інших податках, що зараховуються до Державного бюджету України, яка склалася станом на 1 січня 1999 року, у загальній сумі 2.800.115 тис. гривень.

Передбачити додатково до видатків, визначених статтями 4 і 7 цього Закону, субвенції республіканському бюджету Автономної Республіки Крим, областям та міським (міст Києва і Севастополя) бюджетам у сумі 5.200.115 тис. гривень, у тому числі:

	(тис. гривень)
Автономна Республіка Крим	127.296
області:	
Вінницька	177.033
Волинська	130.972
Дніпропетровська	354.477
Донецька	351.451
Житомирська	186.335
Закарпатська	97.174
Запорізька	294.470
Івано-Франківська	144.575
Київська	392.030
Кіровоградська	121.280
Луганська	425.024
Львівська	350.656
Миколаївська	113.469
Одеська	233.622
Полтавська	225.048
Рівненська	106.988
Сумська	123.844
Тернопільська	149.382
Херсонська	84.258
Хмельницька	185.544
Черкаська	193.471
Чернівецька	48.903
Чернігівська	186.043
міста:	
Київ	302.613
Севастополь	94.157

Установити, що субвенції місцевим бюджетам надаються виключно для здійснення розрахунків за енергоресурси, спожиті бюджетними установами, що фінансуються з місцевих бюджетів, а також для розрахунків з постачальниками енергоресурсів по субсидіях та пільгах населенню.

Фінансування субвенцій з Державного бюджету України проводиться за рахунок і в межах надходжень, визначених у частині першій цієї статті Закону.

Стаття 46. При затвердженні республіканського бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів не можуть плануватися видатки на утримання установ та проведення заходів, видатки на які передбачені в Державному бюджеті України.

Стаття 47. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, міським, районним, селищним, сільським радам при затвердженні відповідних бюджетів забезпечити в повному обсязі потребу в асигнуваннях на проведення розрахунків за електричну і теплову енергію та природний газ, які споживаються бюджетними установами.

Стаття 48. Установити такий порядок перерахування дотацій відповідним бюджетам.

Дотації, які надаються з Державного бюджету України республіканському бюджету Автономної Республіки Крим, обласним, міському (міста Севастополя) бюджетам, дотації, що надаються з республіканського бюджету Автономної Республіки Крим місцевим бюджетам, а також дотації, що надаються з одного місцевого бюджету іншому, є гарантованими, обов'язковими до перерахування, надаються у першочерговому порядку і відносяться до захищених статей бюджету.

Всі податки, збори (обов'язкові платежі) та інші надходження до Державного бюджету України (включаючи податок на додану вартість з імпортних товарів та акцизний збір з імпортних товарів, що надходять на рахунки розташованих на території відповідних регіонів митних органів), зараховуються на єдині транзитні рахунки з обліку доходів Державного бюджету України, що відкриваються управліннями Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі.

Перерахування дотацій з Державного бюджету України здійснюється у розмірах, визначених статтею 7 цього Закону, а з республіканського бюджету Автономної Республіки Крим та з місцевих бюджетів — у розмірах, визначених рішеннями відповідних рад.

Перерахування дотацій з Державного бюджету України до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, обласних, міського (міста Севастополя) бюджетів, яким дотація визначена цим Законом, здійснюється управліннями Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі.

Управління Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі щоденно провадять перерахування сум дотацій з транзитних рахунків з обліку доходів Державного бюджету України, що відкриті за балансовим рахунком «Кошти Державного бюджету України» на відповідній території, на бюджетний поточний рахунок Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим, обласних та Севастопольського міського фінансових управлінь. Такі перерахування провадяться щоденно виходячи з визначених у додатку №3 до цього Закону нормативів відрахувань від надходжень, встановлених частиною третьою цієї статті, але не більше місячної суми дотації, яка визначається як 1/11 загальної суми дотації, що встановлена статтею 7 цього Закону для республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, обласних та міського (міста Севастополя) бюджетів.

Після перерахування місячної суми дотації у повному обсязі управління Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі до кінця поточного місяця припиняють перерахування таких коштів на бюджетний поточний рахунок Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим, обласних та Севастопольського міського фінансових управлінь.

Річна та помісячна сума дотацій та відсоток щоденного перерахування по Автономній Республіці Крим, областях та місту Севастополю вважаються доведеними до відповідного управління Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місті Севастополі з дати введення в дію цього Закону. Головне управління Державного казначейства України контролює процес перерахування дотацій відповідним бюджетам та надає щомісячну звітність до Верховної Ради України до 5 числа місяця, наступного за звітним.

У разі, якщо суми, перераховані управлінням Державного казначейства України в Автономній Республіці Крим, областях та місту Севастополі не забезпечать повної суми дотації, визначеної статтею 7 цього Закону, Головне управління Державного казначейства України зобов'язане перерахувати на рахунок відповідного фінансового органу недоотриману суму дотації не пізніше 20 грудня поточного року за рахунок загальних надходжень до Державного бюджету України.

II. ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 1999 РІК»

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 1999 року.
2. Кабінету Міністрів України:

при розподілі асигнувань, передбачених на реалізацію Національної програми інформатизації, виділити кошти на створення загальнодержавної системи інформаційно-аналітичного забезпечення законотворчої, нормотворчої, правозастосовної та правоохоронної діяльності, зокрема комп'ютеризацію робочих місць народних депутатів України;

виділити за рахунок видатків на охорону здоров'я кошти на безкоштовне лікування онкологічних захворювань у сумі 10.000 тис. гривень, на централізовану закупівлю водіїв ритму, штучних клапанів серця, штучних суглобів та інших препаратів у сумі 30.000 тис. гривень та на Інститут серцево-судинної хірургії Академії медичних наук України для Центру кардіологічної хірургії лікування дітей раннього віку у сумі 10.000 тис. гривень;

виділити за рахунок видатків на здійснення заходів, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи та соціальним захистом населення, кошти у сумі 17.000 тис. гривень для фінансування витрат на реалізацію довгострокової міжурядової українсько-кубинської програми лікування та оздоровлення дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

встановити порядок зарахування до бюджету міста Києва 50 відсотків відрахувань та зборів на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування від підприємств і організацій, зареєстрованих у місті;

визначити порядок проведення передбаченої статтею 35 цього Закону реструктуризації простроченої заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, шляхом укладання з юридичними особами-позичальниками відповідних угод, з терміном погашення заборгованості до трьох років з дня закінчення розрахунків за кредитами;

вжити додаткових заходів щодо забезпечення надходження коштів в рахунок погашення заборгованості, яка виникла внаслідок невиконання юридичними особами своїх зобов'язань щодо погашення та обслуговування наданих на умовах повернення кредитів, залучених державою або під державні гарантії, понад відповідні обсяги, визначені у статті 3 цього Закону, спрямувавши їх на фінансування інноваційних проектів Державного інноваційного фонду у сумі 538.550 тис. гривень;

при здійсненні розподілу державних централізованих капітальних вкладень передбачити видатки на закупівлю озброєння і військової техніки, на науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи у сфері національної оборони, закупівлю сільськогосподарської техніки (у сумі 565.000 тис. грн.), підтримку молодіжного житлового будівництва (у сумі 20.000 тис. грн.), організацію виробництва дитячого харчування (у сумі 20.000 тис. грн.), газифікацію сільських районів (у сумі 40.000 тис. грн.);

при визначенні спрямування коштів на погашення заборгованості, що виникла у попередні роки по заробітній платі працівників бюджетних установ, грошовому забезпеченню, стипендіях та інших соціальних виплатах, передбачити асигнування на погашення заборгованості по виплатах, пов'язаних із соціальним захистом громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

для забезпечення сільськогосподарських товаровиробників пально-мастильними матеріалами, мінеральними добривами та засобами захисту рослин виділити Міністерству агропромислового комплексу України на термін до 1 грудня 1999 року кошти у сумі до 520.000 тис. гривень, які необхідні для придбання нафти, газового конденсату та природного газу;

при розподілі видатків Державного бюджету України на геологорозвідувальні роботи врахувати, що 25.000 тис. гривень необхідно передбачити для буріння артезіанських свердловин у східних і південних областях України та Автономної Республіки Крим;

при розподілі видатків Державного бюджету України на протиепізоотичні заходи спрямувати 6.000 тис. гривень для фінансування витрат на наукове забезпечення розробки та налагодження виробництва природних гама-інтерферонів тварин.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
31 грудня 1998 року.
№378-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 4 Закону України «Про підприємництво»

Верховна Рада України **постановляє:**

Доповнити частину четверту статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст.168; Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 17, ст.80, № 26, ст:158) абзацом такого змісту:

«розроблення, виготовлення і реалізація спеціальних технічних засобів (в тому числі іноземного виробництва) для зняття інформації з каналів зв'язку, інших засобів негласного отримання інформації».

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
12 січня 1999 року.
№ 381-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац другий пункту 13.9 статті 13 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст.181; 1998 р., №10, ст.35, №18, ст.94) виключити.

Встановити, що абзац другий пункту 13.9 статті 13 цього Закону не застосовується до доходів та витрат, отриманих і проведених з 1 липня 1997 року.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін привести свої рішення у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
14 січня 1999 року.
№ 393—XIV.

Шлях до інвестора — вихід з кризи

«Загадкова слов'янська душа» й далі інтригує світ невизначеністю

Здається, весь світ пильно стежить за кризою, що охопила країни СНД. Розпочалася ця криза в серпні у Росії, а потім перекинулася на Україну, Білорусь, Середньоазіатські країни. І гасло про те, що для розвитку економіки треба об'єднатися, переросло в прагнення якомога скоріше ізолювати свою економіку від гіперінфляції та економічного хаосу, який неминуче насувався на Україну.

Чи є якийсь вихід, чи ми всі приречені повторювати той самий шлях? Де те коріння зла, що тягне всі пострадянські країни до прірви? Мабуть, причина одна — хибна економічна політика, спрямована не на розвиток і будівництво, а на латання дірок у будь-який спосіб.

Для функціонування держави завжди потрібні гроші. Вони потрібні на зарплату лікарям, учителям, допомогу старим, на ремонт будинків, утримання шляхів та багато іншого. І коштів завжди бракує. Навіть у Женеві, одному з найбагатших міст світу, кілька років тому доводилося тимчасово відключати фонтан на Женевському озері через брак коштів на його утримання!

І в Україні теж не завжди на все вистачає грошей у бюджеті. І нічого страшного в цьому немає: треба жити відповідно до статків.

На жаль, і в Росії, і в Україні, і в інших країнах СНД для покриття браку грошей у бюджеті спочатку їх просто друкували. Ми пам'ятаємо ті часи, коли інфляція становила тисячі відсотків на рік. Пізніше віднайшли новий метод: пішли шляхом запозичення грошей у населення, у підприємств та інших країн. Та криза, що нині нас спіткала, — це і є результат величезного внутрішнього і зовнішнього боргу наших країн. Коли було вичерпано всі можливості для оплати відсотків за боргами, стався обвал рубля, а потім і гривні. Але страшніше інше. У пошуках джерел фінансування бюджету податкову систему було перетворено на безсистемну купу різнорідних законів, правил, указів, які знищують залишки економіки, роблять непередбачуваною долю будь-яких виробничих проектів, бо геть неможливо щось планувати, коли правила гри змінюють щодня.

Проте з цієї кризи є вихід. Україна ще може піти шляхом відродження, якщо відмовиться від спроб «зібрати» сьогодні якомога більше, забувши про завтрашній день. Цей вихід — створення сприятливого і стабільного інвестиційного клімату. Для піднесення економіки зовсім не потрібно весь час до чогось вдаватися. Значно важливіша для економіки стабільність. Ці прості істини були всім зрозумілі на зорі становлення Української держави на початку дев'яностих років. З прийняттям Закону «Про іноземні інвестиції» 1992 року Україна стала країною з найсприятливішим інвестиційним кліматом серед усіх країн колишнього СРСР.

Держава в цьому законі дала іноземним інвесторам гарантії, що сприятливий інвестиційний клімат, стабільне правове поле, податковий режим, який дає змогу отримувати значний зиск від вкладених інвестицій, зберігатимуться для іноземних інвесторів на термін не менш як 10 років.

То були реальні гарантії, які за умови їх виконання створили б Україні імідж надійного ділового партнера, залучили б серйозних інвесторів. І не потрібні були б тоді титанічні зусилля для виманювання грошей у населення, підприємств, випрошування кредитів у Міжнародного валютного фонду. На жаль, держава обрала шлях, який порушував її власні обіцянки, і практично не виконала ці гарантії. Ті небагато підприємств, які спробували зажадати від державних органів виконання закону і державою наданих гарантій, зазнали безліч перевірок усілякими контрольними органами. За «особливими» методиками обчислювали суми «недоотриманих» у бюджет грошей.

Щоб оцінити всю «специфіку» цих методик, передусім варто пригадати, що майже всі податки підприємства в Україні сплачують не з прибутку, а мають закладати в ціну товарів, щоб отримати гроші з покупця і перерахувати їх у бюджет. Якщо від таких податків підприємство звільнене, то воно не закладає їх у ціну, а просто продає товар дешевше, що й робили спільні підприємства. Тобто «недоплачені податки», що не потрапили до бюджету, фактично йшли на підтримку простих споживачів, які мали змогу придбати товар дешевше. Тепер митна і податкова служби полічили ці «недоплачені податки» і вимагають їх сплатити, тобто повернути ті гроші, що їх підприємства не отримували з покупця, а отже, не мають.

Спроби дискредитації підприємств з іноземними інвестиціями тривають і досі. Періодично в пресі з'являються статті, де чи то від неусвідомлення суті справи, чи то просто під замовлення змальовують «загрозу» для нашого суспільства, що йде від «неконтрольованих» підприємств з іноземними інвестиціями. А їх неконтрольованість полягає лише в тому, що вони ще живі, вчасно виплачують зарплату своїм працівникам і намагаються протистояти шквалу екстрених, нищівних для економіки заходів на кшталт конфіскації всього рухомого і нерухомого майна підприємств.

Захищаючи свої права, іноземні інвестори звернулися до судів, які стали на їхній бік. Проте, з'ясувалося, що рішень судових органів для захисту замало. Бо правовий нігілізм органів державної влади призвів до того, що рішення судів з цього питання не просто нехтували, а й зазнавали критики за їхню «недоцільність». У жодній цивілізованій країні світу це неможливо. Лише в нас державний чиновник може нехтувати законом і судовими рішеннями під гаслом боротьби за щастя народу. Гасло, звісно, гарне, але ми добре пам'ятаємо, як під дуже правильними гаслами розстрілювали, розкуркулювали і відправляли на заслання наших батьків і дідів.

Ці спроби знищити останні залишки економіки, яка ще працює, призвели до того, що кілька підприємств, серед них і такі всесвітньо відомі, як «Кока-Кола», «Мазда», «Тетра-Пак» та інші, а також група народних депутатів, звернулися у Конституційний суд України з проханням дати офіційне тлумачення низки положень законодавства про іноземні інвестиції, зокрема, обсяги і зміст державних гарантій захисту іноземних інвестицій.

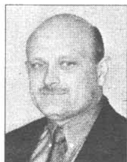
Конституційний суд ще не вирішив, що саме для нього важливіше: щоб Україні повірили як правовій державі, чи щоб «загадкова слов'янська душа» й надалі інтригувала увесь світ невизначеністю своїх законів і непередбачуваністю свого майбутнього.

Мене народним депутатом обрали лише торік. Усе життя працював на виробництві, маю багато ділових партнерів за кордоном. І я знаю, що всі вони з цікавістю спостерігають, що скаже Конституційний суд. Коли він дозволить державі не виконувати даних нею гарантій, ніколи вже Україна не позбудеться репутації країни, з якою не можна мати справу. А це означає, що серйозні інвестори заберуть свої гроші і підуть назавжди. Якщо пригадати, до якої кризи призвело скидання ОВДП нерезидентами, то стає зрозуміло, що вилучення інвестицій стане для країни катастрофою. А якщо Конституційний суд поставить закон на рівень, недосяжний для його порушення, Україна матиме шанс вийти з кризи і піти шляхом будівництва, а не руйнації, шляхом розвитку, а не деградації.

Василь САЛИГІН,
народний депутат України.

До питання про технологію «виробництва» в Україні мучеників і героїв

Дивний ми все-таки народ...

Дивний ми все-таки народ. У всьому світі суспільство, в якому мирно сусідять найрізноманітніші конфесії, від християнства до буддизму, вважається віротерпимим і гідним усілякої поваги. А в нас часто-густо культивують релігійну ворожнечу в межах однієї релігії — християнської, тобто релігії, наріжним каменем якої є любов до ближнього незалежно від його віри, раси, національності.

Протягом п'яти останніх років в Україні діє зареєстрована відповідно до закону релігійна громада Християнської церкви Повного Євангелія «Слово віри». Тільки побувавши на богослужіннях громади, можна зрозуміти, яку духовну допомогу надає ця церква нашим співгромадянам. Побачивши натхненні обличчя, почувши пасторів церкви, розумієш, чого навчають і до чого ведуть пастори віруючих.

На кожному богослужінні лунають благословіння Україні, її народам, її керівникам, побажання щастя та благоденства нашій багатостраждальній Батьківщині. Але це, так би мовити, зовнішній бік справи. А церква веде щоденну важку і не завжди вдячну роботу серед людей, відкинутих суспільством і зневірених, серед наркоманів і п'яниць, бродяг і злочинців, несе їм Слово Боже. На рахунку перемог церкви — сотні повернених суспільству особистостей.

Усе, здавалося б, має бути у церкви благополучно — і вдячність суспільства, і сприяння держави. Тим паче, що Конституція України, Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» чітко встановлюють, що держава захищає права і законні інтереси релігійних організацій, сприяє розвиткові взаємної релігійної та світоглядної терпимості, визнає рівними перед законом усі релігії, віросповідання та релігійні організації. Проте саме в цій церкві все складається не так просто. І тільки з однієї причини — старшим пастором у ній працює (і працює талановито) 32-річний Сункансі Сандей Аделаджі, нігерієць. Африканець Сандей полюбив нашу країну, тут два роки тому народився і живе його син, маленький киянин, його дружина здобула в Києві вищу освіту, навчається в аспірантурі. Гарна людина Сандей, добрий, освічений християнин. Але в нього — чорна шкіра. Це непристойно. Це насторожує. Ось тому хтось могутній, хтось впливовий і наділений владою не любить Сандея. А якщо Сандей не в пошані, то й церква погана. А якщо хтось могутній і при владі вважає церкву поганою, то всі навколо — міліціонери, прокурори, чиновники-виконавці на місцях, чиновники в релігійному департаменті — також вважають її зовсім поганою, нікчемною. А на нікчемну церкву вже й закон начебто не поширюється, поза законом вона. І починають усе робити, щоб церкву занапастити.

Ось тут у нас арсенал багатий — і відверта брехня, і наклепи, і звинувачення в усіх імовірних і неймовірних гріхах і навіть кримінальні. Задля об'єктивності зазначимо, що Сандея недруги не посадили на лаву підсудних. Хотіли, але не посадили. Бо нема за що. А ось з країни вислати хочуть.

Бачили ми в цьому столітті, кривавому й безбожному, всяке — і висаджені в повітря храми, і страчених старих священиків, і голокост, і вірменську різанину. І нелюбов до церкви, викликану кольором шкіри одного з її пасторів, — не дивина загалом. Але в Україні це щось новеньке. За кількістю рас і національностей людей, які проживають на її території, Україна може позмагатися і зі Сполученими Штатами — від нащадків татаро-монголів до нащадків древніх греків, тевтонців і вікінгів. У різні часи народові України наказували не любити то поляків, то євреїв, то кримських татар... Але симпатії до африканців, які «борються за свободу і розвиваються», нинішнє покоління 50-річних винесло зі школи. То звідки раптом така ку-клукс-кланівська відрижка?!

Отак у нас і «роблять» мучеників і героїв. Пригадаймо Михайла Бродського — у день його арешту аналітики-політологи одностайно оголосили: «Бродського вже обрано депутатом!» І наче в воду дивилися.

Ні, дивний ми все-таки народ...

Володимир ШУШКЕВИЧ,
народний депутат України.

УКРАЇНА
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ

ПОСТАНОВА

м. Київ 27 січня 1999 року №7

Про результати перевірки заяв і скарг учасників виборчого процесу при проведенні повторних виборів 20 грудня 1998 року у виборчому окрузі №221 (м. Київ)

До Центральної виборчої комісії звернулися із заявами та скаргами учасники виборчого процесу, зокрема кандидат у народні депутати України, який балотувався на повторних виборах 20 грудня 1998 року у виборчому окрузі №221, Оробець Ю. М., члени окружної виборчої комісії виборчого округу №221, офіційні спостерігачі на виборах, довірені особи кандидатів у народні депутати України, в яких наголошують на порушеннях виборчого законодавства, фальсифікації результатів голосування на окремих виборчих дільницях та інших порушеннях, що вплинули на результати повторних виборів у виборчому окрузі №221. До Центральної виборчої комісії звернувся також кандидат у народні депутати України, який балотувався по виборчому округу №221, Альошин А. Ю. із заявою зареєструвати його обраним народним депутатом України по цьому округу.

Розглянувши заяви і скарги учасників виборчого процесу та матеріали їх перевірки, Центральна виборча комісія встановила ряд грубих порушень, допущених при підрахунку голосів та оформленні протоколів на виборчих дільницях 19, 20, 31 та 42, що вплинули на результати виборів.

З урахуванням вищевикладеного та відповідно до пунктів 3, 24 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», пунктів 1, 21 статті 11, частини першої статті 47 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Скасувати постанову окружної виборчої комісії виборчого округу №221 від 12 січня 1999 року №22 «Про визнання обраним народним депутатом України Альошина А. Ю.».
2. Звернення кандидата у народні депутати України по виборчому округу №221 (м. Київ) Альошина А. Ю. про реєстрацію його народним депутатом України залишити без задоволення.
3. Визнати недійсними повторні вибори народного депутата України у виборчому окрузі №221 (м. Київ), що були проведені 20 грудня 1998 року.
4. Матеріали перевірки про порушення виборчого законодавства направити до Генеральної прокуратури України.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Правила гри змінюють щодня

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про столицю України

Цей Закон визначає спеціальний статус міста Києва як столиці України, особливості здійснення виконавчої влади та місцевого самоврядування у місті відповідно до Конституції України та законів України.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Місто Київ — столиця України

1. Місто Київ відповідно до Конституції України є столицею України.

2. Місто Київ як столиця України є:

1) політичним та адміністративним центром держави;

2) місцем розташування резиденції глави держави — Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного Суду України, Верховного Суду України, центральних органів державної влади;

3) духовним, культурним, історичним, науково-освітнім центром України;

4) місцем розташування дипломатичних представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні.

3. Місто Київ є місцем розташування Київської обласної ради та Київської обласної державної адміністрації та їх органів.

4. Місто Київ є місцем розташування відповідних органів виконавчої влади і місцевого самоврядування.

5. Столичний статус міста покладає на органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади додаткові обов'язки та гарантує цим органам надання з боку держави додаткових прав.

Стаття 2. Адміністративно-територіальний устрій міста Києва.

1. Систему адміністративно-територіального устрою міста Києва складають райони в місті.

2. Межі міста Києва встановлюються Верховною Радою України за поданням Київської міської ради, погодженим з відповідними радами, з урахуванням історичних, соціально-економічних та інших особливостей території відповідно до чинного законодавства.

Стаття 3. Символіка міста Києва, районів у місті

1. Територіальна громада міста Києва має герб, прапор та іншу символіку. Райони в місті можуть мати власну символіку.

2. Зміст, опис, порядок використання символіки визначаються Положенням про символіку, яке затверджується відповідно Київською міською радою та районними в місті радами.

Стаття 4. Столичні функції міста Києва

1. Органи місцевого самоврядування і виконавчої влади у місті Києві забезпечують в межах своїх повноважень, визначених законами України, здійснення міста таких функцій:

1) створення належних умов для діяльності у місті Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, центральних органів державної влади, офіційних представництв іноземних держав і міжнародних організацій, установ і закладів науки, освіти, охорони здоров'я, культури і спорту, місцем розташування яких відповідно до законодавства визначено місто Київ;

2) вирішення питань щодо розміщення центральних органів, які утворюються Президентом України, Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України, а також дипломатичних представництв, консульств іноземних держав та представництв міжнародних організацій в Україні;

3) надання на договірних засадах комунальних, інженерних, соціально-культурних, транспортних, інформаційних та інших послуг державним органам, дипломатичним представництвам іноземних держав, представництвам міжнародних організацій, розміщеним у місті Києві;

4) взаємодія з Президентом України, Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України при розробленні та здійсненні ними заходів, програм та проектів, що зачіпають інтереси столиці;

5) здійснення заходів щодо збереження та відновлення пам'яток історії, культури, релігії, архітектури та містобудування, заповідних та природних зон і ландшафтів, що мають національне значення;

6) виконання інших функцій міста Києва, передбачених у законодавстві України, специфічних для функціонування Києва як столиці держави, в межах законодавства України.

2. Здійснення столичних функцій забезпечується органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у місті Києві та гарантується державою.

Стаття 5. Статут територіальної громади міста Києва

З метою врахування особливостей функціонування міста Києва як столиці України, на підставі цього Закону, Київська міська рада затверджує Статут територіальної громади міста Києва, який підлягає реєстрації у Міністерстві юстиції України.

Розділ II. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВА ОСНОВА ЗДІЙСНЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В МІСТІ КИЄВІ

Стаття 6. Здійснення місцевого самоврядування та виконавчої влади в місті Києві

Місцеве самоврядування у місті Києві здійснюється територіальною громадою міста як безпосередньо, так і через Київську міську раду, районні в місті ради та їх виконавчі органи.

Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні відповідним радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними радами.

Стаття 7. Система місцевого самоврядування у місті Києві

Система місцевого самоврядування в місті Києві включає:

територіальну громаду міста;

міського голову;

міську раду;

виконавчий орган міської ради;

районні ради;

виконавчі органи районних у місті рад;

органи самоорганізації населення.

Стаття 8. Основні форми здійснення місцевого самоврядування

1. Місцеве самоврядування у місті Києві здійснюється територіальною громадою міста як безпосередньо, так і через Київську міську раду, районні в місті ради та їх виконавчі органи.

2. Члени громади мають право в установленому порядку організовувати і брати участь у зборах громадян за місцем проживання, ініціювати розгляд у раді будь-якого питання місцевого самоврядування, створювати органи територіальної самоорганізації населення.

3. Рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції або законам України зупиняються в установленому законом порядку з одночасним зверненням до суду.

Стаття 9. Представницькі органи місцевого самоврядування, порядок їх формування, повноваження

1. У місті Києві діють представницькі органи місцевого самоврядування — Київська міська рада, районні в місті ради, які є юридичними особами.

2. Порядок формування та повноваження міської, районних у місті рад визначаються Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» з особливостями, передбаченими цим Законом.

Стаття 10. Виконавчі органи місцевого самоврядування у місті Києві

Київська міська та районні в місті ради мають власні виконавчі органи, які утворюються відповідно Київською міською радою, районними в місті радами, підзвітні та підконтрольні відповідним радам.

Стаття 11. Здійснення управління районами в місті Києві

1. Питання організації управління районами в місті Києві належать до компетенції Київської міської ради і вирішуються відповідно до Конституції, цього та інших законів України, рішень міської ради про управління районами міста.

2. Київська міська рада може передавати районним у місті радам у власність або в управління об'єкти комунальної власності міста Києва в порядку, передбаченому законами України.

Стаття 12. Президія Київської міської ради

1. Президія Київської міської ради є дорадчим органом ради, який попередньо готує узгоджені пропозиції і рекомендації з питань, які передбачається внести на розгляд ради. Рішення Президії мають рекомендаційний характер.

2. До складу Президії ради входять міський голова, його заступник по роботі в раді, голови постійних комісій ради, уповноважені представники депутатських груп і фракцій. Президія діє на основі положення про неї, що затверджується Київською міською радою.

Розділ III. ПОСАДОВІ ОСОБИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В МІСТІ КИЄВІ, ЇХ ФУНКЦІЇ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття 13. Київський міський голова

Київський міський голова обирається шляхом прямих виборів відповідно до Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

Повноваження Київського міського голови визначаються Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та цим Законом.

Стаття 14. Секретаріат Київської міської ради.

Заступник міського голови — секретар Київської міської ради

1. Київська міська рада утворює секретаріат ради. Секретаріат здійснює організаційне, правове, інформаційне, аналітичне, матеріально-технічне забезпечення діяльності ради, її органів, депутатів, сприяє здійсненню Київською міською радою взаємодії з міською державною адміністрацією та районними радами в місті Києві.

2. Секретаріат Київської міської ради утворюється радою. Його структура, чисельність, витрати на утримання встановлюються радою за поданням міського голови. Секретаріат за посадою очолює заступник міського голови — секретар міської ради.

3. Заступник міського голови — секретар Київської міської ради обирається радою з числа її депутатів і здійснює функції та повноваження, передбачені статтями 50 і 56 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

4. За рішенням Київської міської ради на заступника міського голови — секретаря ради може покладатися здійснення й інших повноважень з питань, пов'язаних з діяльністю Київської міської ради та її органів.

Стаття 15. Голова, заступник голови районної у місті Києві ради

1. Голова, заступник голови районної у місті Києві ради обираються відповідною радою з числа її депутатів у межах строку повноважень ради таємним голосуванням.

2. Повноваження голови, заступника голови районної у місті Києві ради визначаються цим Законом, статтями 55 та 56 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами України.

3. Голова районної у місті Києві ради регулярно інформує районну раду на пленарних засіданнях про рішення державних органів, які стосуються діяльності органів місцевого самоврядування у місті Києві, а також про видані ним розпорядження.

Стаття 16. Перший заступник, заступники голови Київської міської державної адміністрації

Перший заступник та заступники голови Київської міської державної адміністрації, повноваження яких стосуються сфери виконавчої влади, призначаються на посади та звільняються з посад Київським міським головою за погодженням відповідно з Президентом України та Кабінетом Міністрів України. Призначення та звільнення з посад заступників голови Київської міської державної адміністрації з питань здійснення самоврядних повноважень Київський міський голова погоджує з Київською міською радою.

Стаття 17. Додаткові повноваження Київського міського голови

1. Крім повноважень, зазначених у статті 13 цього Закону, у зв'язку з забезпеченням здійснення містом Києвом столичних функцій Київський міський голова має такі додаткові повноваження:

1) бере участь у підготовці проектів законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, відповідних програм, що стосуються міста Києва;

2) бере участь у вирішенні питань щодо проведення у місті заходів загальнодержавного та міжнародного характеру;

3) бере участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу при розгляді питань, що стосуються столиці України — міста Києва;

4) вносить на розгляд Президента України, Кабінету Міністрів України проекти відповідних нормативно-правових актів та інші пропозиції з питань, що стосуються міста Києва як столиці України;

5) бере участь у вирішенні питань щодо розміщення у місті Києві державних органів, представництв інших держав та міжнародних організацій, а також у протокольних заходах, що стосуються міста Києва;

6) вносить до відповідних органів виконавчої влади пропозиції щодо передачі до сфери управління Київської міської ради, передачі або продажу у комунальну власність територіальної громади міста Києва чи районів у місті Києві підприємств, організацій, установ, їх структурних підрозділів та інших об'єктів, що належать до державної або інших форм власності, а також часток (акцій, паїв), що належать державі в акціонерних товариствах, розташованих на території міста Києва, якщо вони мають важливе значення для забезпечення виконання містом Києвом столичних функцій;

7) дає згоду на призначення та звільнення керівників підприємств та міських органів виконавчої влади подвійного підпорядкування;

8) погоджує питання щодо створення, перепрофілювання або ліквідації підприємств та організацій загальнодержавного значення, розташованих на території міста Києва;

9) одержує інформацію щодо діяльності всіх підприємств, установ та організацій на території міста, незалежно від їх підпорядкування і форм власності, в частині, що стосується життєдіяльності міста Києва, та впливає на виконання містом Києвом столичних функцій.

Розділ IV. МАТЕРІАЛЬНА І ФІНАНСОВА ОСНОВА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 18. Основні принципи формування матеріальної і фінансової бази місцевого самоврядування

1. Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування у місті Києві є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності громади міста або знаходяться в її управлінні.

2. Порядок формування та використання матеріальної і фінансової бази місцевого самоврядування, повноваження відповідних органів у цій сфері в місті Києві визначаються Конституцією України, цим Законом та іншими законами України.

Стаття 19. Особливості бюджету міста Києва

1. Держава фінансує у повному обсязі здійснення органами місцевого самоврядування міста Києва столичних функцій. Кошти, необхідні для здійснення цих функцій, щороку передбачаються в Законі про Державний бюджет України.

2. Рішення органів державної влади, які тягнуть за собою додаткові видатки органів місцевого самоврядування міста Києва, обов'язково супроводжуються передачею їм необхідних для цього матеріальних та фінансових ресурсів. Зазначені рішення виконуються органами місцевого самоврядування міста Києва в межах переданих матеріальних та фінансових ресурсів.

3. Доходи міського бюджету та бюджетів районів формуються за рахунок власних та закріплених доходів, 100-відсоткового відрахування податку на прибуток, податку на доходи фізичних осіб, плати за землю, а також субвенцій та субсидій з Державного бюджету України на виконання столичних функцій, але не менш як 50 відсотків від суми податків, зборів і обов'язкових платежів, які справляються на території міста Києва.

4. При затвердженні Державного бюджету України на відповідний рік передача коштів з

— місто-герой Київ

бюджету міста Києва до Державного бюджету України у вигляді перевищення доходів над видатками та інших внесків не допускається.

5. За рішенням Київської міської ради до бюджетів районів міста можуть передаватися кошти для фінансування заходів, пов'язаних зі здійсненням містом столичних функцій.

6. Місцеві державні адміністрації здійснюють повноваження виконавчих органів місцевого самоврядування за рахунок бюджету міста та районів.

7. Нормативи відрахувань від загальнодержавних податків і зборів, розмір субвенцій, субсидій, дотацій, а також інші бюджетні показники взаємовідносин Державного бюджету України і бюджету міста Києва є стабільними і уточнюються лише при зміні податкового законодавства України або за поданням Київської міської ради.

8. Бюджетні показники взаємовідносин районного у місті Києві бюджету та бюджету міста Києва затверджуються Київською міською радою після затвердження показників бюджету міста Києва у Державному бюджеті України і уточнюються при зміні податкового законодавства України або за поданням районної у місті Києві ради.

9. До бюджету міста Києва зараховується 50 відсотків:

1) коштів, що отримуються у вигляді відрахувань до Фонду ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які збираються на території міста Києва;

2) відрахувань на шляхові роботи на території міста Києва з метою їх цільового використання на утримання, будівництво та реконструкцію міських доріг та вулиць, що суміщаються з дорогами державного значення, та споруд на них;

3) відрахувань підприємств та організацій, розташованих на території міста Києва, до Державного інноваційного фонду.

10. В бюджеті міста Києва окремо передбачаються кошти на фінансування витрат бюджетних установ та організацій за послуги, які надаються підприємствами життєзабезпечення міста.

Розділ V. ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ МІСТОМ КИЄВОМ СТОЛИЧНИХ ФУНКЦІЙ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ І ПОСАДОВИХ ОСІБ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА МІСЦЕВОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Стаття 20. Гарантії місцевого самоврядування, його органів і посадових осіб

Гарантії місцевого самоврядування, його органів і посадових осіб міста Києва визначаються Конституцією та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Стаття 21. Державні гарантії виконання містом Києвом столичних функцій

1. Держава забезпечує здійснення містом Києвом столичних функцій шляхом:

1) виділення окремим рядком у Державному бюджеті України фінансування витрат на здійснення містом Києвом столичних функцій. Нецільове використання коштів, виділених на виконання містом столичних функцій, не допускається і контролюється Київською міською радою;

2) затвердження стабільних, не менш ніж на два роки, бюджетних показників взаємовідносин Державного бюджету України і бюджету міста Києва;

3) надання субвенцій, виділення необхідних ресурсів для виконання програм, проектів та на інші витрати, пов'язані зі здійсненням містом столичних функцій;

4) компенсації на підставі угод витрат, пов'язаних з використанням центральними органами державної влади, представництвами іноземних держав і міжнародних організацій та іншими органами, місцем розташування яких законодавством визначено столицю України, земельних ділянок, будівель, споруд, наданням комунальних послуг тощо;

5) передачі в комунальну власність територіальної громади міста Києва майна підприємств, установ, організацій та інших об'єктів державної власності, а також часток (акцій, паїв), що належать державі в акціонерних господарських товариствах, які розташовані у місті Києві;

6) надання державних гарантій на інвестиції, що залучаються на розвиток інфраструктури міста;

7) надання органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування урядових телекомунікацій та каналів зв'язку, необхідних для здійснення столичних функцій;

8) надання власного загальноміського ефірного телевізійного, а також загальноміського радіоканалу, каналу кабельного телебачення.

2. Територіальній громаді міста Києва в установленому законом порядку за поданням Київської міської ради компенсуються витрати, а також збитки, завдані їй під час проведення заходів загальнодержавного та міжнародного характеру, а так само шкода, заподіяна в разі виникнення надзвичайних ситуацій з вини суб'єктів, підпорядкованих органам державної влади.

Стаття 22. Додаткові права Київської міської ради, пов'язані зі здійсненням містом Києвом столичних функцій

У зв'язку зі здійсненням містом Києвом функцій столиці України Київська міська рада та Київська міська державна адміністрація, кожна в межах своєї компетенції, встановленої законами України, мають право:

1) придбавати у власність житлі і нежилі приміщення, адміністративні, виробничі та інші об'єкти, що належать до інших форм власності, якщо вони необхідні для здійснення містом столичних функцій;

2) встановлювати порядок утримання та експлуатації об'єктів, розташованих у місті, та прилеглої до них території, правила благоустрою, торговельного, побутового, транспортного, житлово-комунального та іншого соціально-культурного обслуговування, визначати особливості землекористування та використання інших природних ресурсів;

3) встановлювати умови і розміри компенсаційних виплат відповідних органів, організацій і громадян, що не входять до складу територіальної громади міста, на покриття витрат, пов'язаних з використанням міської інфраструктури;

4) здійснювати управління об'єктами державної власності, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, а також частками (акціями, паями) акціонерних товариств, розташованих у місті Києві, які передаються до сфери управління Київської міської державної адміністрації у встановленому порядку;

5) залучати кошти інвесторів (забудовників) в порядку пайової участі у створенні соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури міста за нормативами, затвердженими Київською міською радою, з метою поліпшення фінансового забезпечення комплексної забудови міста;

6) виступати гарантом вітчизняних та іноземних інвестицій і кредитів, що надаються підприємствам, майно яких перебуває в комунальній власності або передано до сфери управління Київської міської державної адміністрації;

7) здійснювати облік і контроль за використанням нежитлового фонду державними органами, підприємствами, установами та організаціями, які засновані на державній власності, розташованими у місті, брати участь у вирішенні питань оренди нежилих приміщень, що належать державним підприємствам, установам та організаціям; в порядку, визначеному Фондом державного майна України;

8) брати участь в укладанні міжнародних договорів, що стосуються міста;

9) здійснювати комплексну державну експертизу інвестиційних програм та проектів будівництва для розміщення на території міста Києва об'єктів, що будуватимуться, незалежно від підпорядкування і форм власності інвесторів і замовників, обсягів і джерел фінансування;

10) затверджувати проекти будівництва об'єктів розрахунковою кошторисною вартістю понад 5 млн. гривень, реалізація яких на території міста Києва на замовлення міської адміністрації та районних виконавчих органів здійснюватиметься із залученням коштів державного та місцевих бюджетів;

11) припиняти право користування земельними ділянками та іншими природними ресурсами у випадках, передбачених чинним законодавством України;

12) приймати рішення про звільнення самовільно зайнятих земельних ділянок та знесення самовільно збудованих будівель та споруд без відшкодування витрат, здійснених за час незаконного користування;

13) встановлювати, за поданням відповідних центральних органів виконавчої влади, більш високі нормативи екологічної безпеки та плати за забруднення навколишнього природного середовища в місті, враховуючи підвищені вимоги до охорони довкілля столиці;

14) користуватися у встановленому порядку банками даних центральних органів, використовувати державні, в тому числі урядові, системи зв'язку і комунікації, якщо це необхідно для виконання столичних функцій;

15) визначати порядок організації та проведення недержавних масових громадських заходів політичного, релігійного, культурно-просвітницького, спортивного, видовищного та іншого характеру;

16) координувати діяльність підприємств всіх форм власності щодо енергопостачання споживачів з метою забезпечення надійного функціонування систем життєзабезпечення міста.

Стаття 23. Відповідальність органів і посадових осіб місцевого самоврядування та державних адміністрацій міста Києва та районів

1. Органи і посадові особи місцевого самоврядування та державних адміністрацій міста Києва та районів несуть відповідальність за наслідки своєї діяльності (бездіяльності) в порядку, встановленому Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими законами України.

2. За наявності підстав, передбачених статтею 78 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Верховна Рада України може призначити позачергові вибори Київської міської ради.

3. Повноваження Київського міського голови за наявності підстав, передбачених цим Законом, статтею 79 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», можуть бути достроково припинені. Питання про дострокове припинення повноважень Київського міського голови вноситься на розгляд Київської міської ради за ініціативою не менш як половини депутатів від загального складу ради.

Розділ VI. ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У МІСТІ КИЄВІ З ІНШИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ, ПІДПРИЄМСТВАМИ, ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ

Стаття 24. Взаємовідносини органів місцевого самоврядування з іншими органами, підприємствами, організаціями

Взаємовідносини органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади міста Києва з центральними органами державної влади, представництвами іноземних держав і міжнародних організацій, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян регулюються цим Законом, законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про місцеві державні адміністрації» та іншими законами України.

Стаття 25. Взаємовідносини органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади міста Києва і Київської області

1. Органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади міста Києва і Київської області будують свої взаємовідносини на договірних, компенсаційних та інших, визначених чинним законодавством, засадах.

2. Органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади міста Києва в межах своєї компетенції, встановленої законодавством України, забезпечують:

1) виділення земельних ділянок, будинків, споруд і нежилих приміщень київським обласним органам виконавчої влади і місцевого самоврядування Київської області, місцем знаходження яких в установленому порядку визначено місто Київ, а також підприємствам, установам і службам, що забезпечують їх функціонування;

2) участь органів виконавчої влади та місцевого самоврядування області в розробленні та реалізації спільних проектів, цільових програм розвитку, заходів з охорони довкілля, планів використання трудових ресурсів, будівництва автомобільних шляхів, систем зв'язку, об'єктів інженерно-комунального призначення тощо.

3. Органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади Київської області сприяють здійсненню містом Києвом функцій столиці України шляхом участі у:

1) розробленні і реалізації цільових програм розвитку міста Києва, дія яких поширюється на територію Київської області;

2) будівництві, реконструкції і утриманні на території Київської області об'єктів, необхідних для здійснення містом Києвом столичних функцій;

3) утриманні і розвитку систем зв'язку, державних автомобільних шляхів загального користування та інших транспортних систем на території Київської області, пов'язаних із здійсненням містом Києвом столичних функцій;

4) вирішенні питань щодо розширення меж міста Києва, якщо це необхідно для здійснення містом Києвом столичних функцій;

5) розвитку об'єктів соціально-культурного та комунального призначення на території Київської області, необхідних для потреб міста Києва і Київської області;

6) забезпеченні міста продовольством;

7) забезпеченні дотримання режиму приміської зони;

8) проведенні спільних природоохоронних заходів у місті Києві і Київській області;

9) вирішенні інших питань, передбачених законодавством.

4. Витрати бюджету Київської області, пов'язані із сприянням у здійсненні містом Києвом столичних функцій, компенсуються з Державного бюджету України.

5. Розрахунки з органами місцевої влади Київської області щодо витрат, пов'язаних з виконанням містом Києвом столичних функцій, проводяться за рахунок коштів, виділених з Державного бюджету України місту Києву на виконання цих функцій.

Розділ VII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

2. Міська та районні в місті Києві ради протягом місяця після набрання чинності цим Законом вирішують питання щодо формування власних виконавчих органів на базі відповідних державних адміністрацій, які паралельно виконують функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві.

Голови місцевих державних адміністрацій в місті Києві призначаються на посади і звільняються з посад Президентом України в порядку, передбаченому Конституцією та законами України.

3. Положення цього Закону є підставою для розробки Статуту територіальної громади міста Києва.

4. Вибори Київського міського голови проводяться після набрання чинності цим Законом в порядку, передбаченому Законом України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 15 січня 1999 року.
№ 401-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Спеціальні економічні зони нам допоможуть

Якщо будуть старі «правила гри»

Народний депутат України, кандидат економічних наук, член Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Станіслав Сафронов — голова робочої групи з розробки законопроекту «СЕЗ Яворів». Він багато працює над створенням сприятливого інвестиційного клімату в Україні на законодавчій основі.

— Пане Станіславе, чому ви взялися за розробку законопроектів саме про спеціальні економічні зони?

— Україна за сім років незалежності отримала майже 10 млрд. доларів кредитів від усіх міжнародних фінансових структур. Але промисловість як падала, так і падає, бо кредитні кошти використовують на оновлення застарілого обладнання, на підтримку монетарної політики, на «латання дірок» у держбюджеті. На мій погляд, і Президент, і уряд мали б більше предметної уваги звертати на вітчизняну індустрію. Тому ми прагнемо у законопроектах про СЕЗ закласти принципи своєрідної ідеології нових підходів до економічного відродження.

Час переходити від екстенсивного розвитку економіки до інтенсивного. І цьому може посприяти СЕЗ. Це — не пастка чи обман. Адже при визначені типу СЕЗ для конкретного регіону враховуються його можливості. Тобто, це можуть бути: зовнішньоторговельні, виробничі, науково-технічні, туристично-рекреаційні, банківсько-страхові, комплексні та інші СЕЗи, а всього їх існує до 20 різновидів. У світі нині діє до 700 СЕЗ, частка продукції яких в обсязі світової торгівлі перевищує 5%. Тільки у США їх налічується до 300.

В Україні у 1996 році запрацювала перша СЕЗ —Північнокримська експериментальна економічна зона «Сиваш». Але справи там ідуть не зовсім добре. Причини, насамперед, у відсутності досвіду роботи в умовах СЕЗ, недосконалості вітчизняного законодавства. Нинішній склад ВР прийняв у другому читанні Закон України «Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області». Ним утворено дві СЕЗ — «Донецьк» та «Азов» (м. Маріуполь), а також затверджено ряд територій пріоритетного розвитку в області. Це потужний промисловий регіон з могутнім потенціалом, якому для виходу на європейський ринок потрібна нова технологія, кошти. Для цього слід сформувати правові умови, щоб інвестору було вигідно вкласти свої кошти і щоб він був упевнений у їх поверненні.

У першому читанні вже прийнято закони України про утворення СЕЗ «Славутич», «Курортополіс Трускавець» та «Яворів». До речі, разом з моїм колегою, народним депутатом Володимиром Петренком ми ведемо цю тему, узагальнюємо пропозиції.

— Як ви вважаєте, краще в кожному конкретному випадку розробляти новий законопроект із СЕЗ прямої дії чи є сенс мати єдиний базовий документ, доповнюючи його постановами й розпорядженнями місцевих органів влади?

— Потрібно розробити базовий закон, який би міг трактувати терміни, поняття, значення, а приймати його там, де вони найбільш потрібні. Але це не говорить про наше прагнення поділити всю Україну на СЕЗи. Ці зони створюватимуться лише в тих регіонах, які потребують такого статусу, бо перебувають у найбільшій економічній скруті. Закони з регіональних СЕЗ, безперечно, будуть мати характер прямої дії. Наприклад, Яворівське державне гірничо-хімічне підприємство «Сірка», що у Львівській області. Цей район прославився великими покладами і добуванням сірки і раніше забезпечував нею весь Радянський Союз. Сьогодні ж це підприємство практично не працює, виробництво сірки різко впало. У кращі часи добували до 2 млн. тонн, а сьогодні лише близько 100 тис. тонн. Сподіваюся, що в даному разі новий статус сприятиме одужанню цього району в соціально-економічному та екологічному відношенні.

Щоправда, багато народних депутатів наполягають на створенні єдиного базового законопроекту, але в Комітеті ВР з питань економічної політики вважають, що в даний час, враховуючи загальну економічну ситуацію, треба шукати будь-які можливості для піднесення спочатку економіки регіонів і забезпечення людей роботою та засобами до існування.

— І чи багато є вже регіонів України —претендентів на статус СЕЗ?

— Маю сказати, що в Кабінеті міністрів та Міністерстві економіки чекають розгляду майже 100 пропозицій з утворення СЕЗ. Це можна пояснити тим, що після прийняття в 1992 році Закону України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» накопичено вже певний досвід, і ідея СЕЗ захоплює свідомість керівництва, головним чином — районного та обласного рівнів. Але важливим критерієм має бути готовність регіону до прийняття та використання інвестицій, а отже —наявність відповідних ресурсів та потенціалу.

З урахуванням удосконалення правової бази, сподіваємося, що СЕЗи працюватимуть успішніше і в економічному, і в соціальному відношеннях. Бо в законопроекти вкладаються обгрунтування вимог, які будуть висуватись до інвесторів — суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

— Чи можна трохи детальніше про вимоги, яким повинні відповідати інвестори — майбутні суб'єкти СЕЗ?

— По-перше, щоб стати суб'єктом СЕЗ, претендент має розраховувати на інвестиції в 1 млн. доларів, але в останній варіант закону про СЕЗ «Яворів» внесено зміни: від 1 млн. до 500 тис. доларів. Ми розуміємо, що, крім потужних об'єктів, інвестори повинні також створювати та будувати інфраструктуру. А вона не потребує дуже великих коштів, та й не кожним проектом це вимагається. Скажімо, у певному місці можна побудувати завод, де інфраструктура об'єктивно непотрібна, тому я висловив пропозицію про надання можливості зменшення інвестиційного вкладу до 500 тис. доларів. Існують і інші умови: для виконання інвестиційного проекту інвестор повинен надати місцевому населенню не менше 50% робочих місць від запланованої загальної кількості трудівників. Це дуже важливий соціальний момент на сьогоднішній день, враховуючи зростання безробіття в Україні.

По-друге, СЕЗ передбачається створювати в тих регіонах, де важке не тільки економічне, а й екологічне становище. В тому ж Яворові на підприємстві «Сірка» обстановка просто жахлива. Я б назвав цей район «екологічною міною». Тому що сірку видобувають сьогодні у відкритому кар'єрі, а отже, накопичується дуже багато грунтових вод.

— Чи знайшовся вже сміливець-інвестор на таку колосальну роботу?

— Я постійно спілкуюся з головою районної держадміністрації Степаном Лукашиком його заступниками з економіки, представниками інших місцевих органів. Вже є кілька інвестиційних проектів, навіть з повною викладкою поетапного їх виконання.

— А загалом — на скільки років розраховано виконання одного інвестиційного проекту?

— Початково терміни визначалися у 10 років, проте аналіз ситуації змусив народних депутатів наполягати, щоб виконання проекту тривало до 20 років, оскільки для вкладання великих коштів потрібен час. А за 10 років інвестору повернути ці кошти дуже важко. І ще аргумент, чи не найголовніший: щоб підняти галузь промисловості, регіон, а тим більше — в цілому економіку, потрібні великі кредитні ресурси. Приміром, для відновлення енергетичного комплексу України загалом потрібно більше 2 млрд. доларів. Де брати такі кошти? Я абсолютно впевнений: добути їх можна тільки шляхом інвестування. Нині це чи не єдиний шлях відродження нашої промисловості і регіонів. Досягти ж мети можна буде там, де існуватимуть особливі умови, пільги, стабільність законодавчої бази, відповідні гарантії.

Ми сподіваємося, що вже навесні після прийняття закону про СЕЗ «Яворів» розпочнеться практична робота. Бо вже сьогодні є інвестори, які, не дочекавшись прийняття закону, розпочали там свою діяльність. Зокрема, це стосується автопорту «Краковець», де будується платна автотраса. Тобто, інвестори вірять у цей регіон, вкладають кошти. Але для збільшення своїх інвестицій вони дійсно чекають прийняття закону.

Навесні, певно, почнеться реалізація проекту і щодо донецького регіону. Тут є промисловість, регіон привабливий для інвестора наявністю робочої сили, можливістю обороту великих коштів. І все це потребує вже практичних дій.

— Чи не зіткнеться той же зарубіжний інвестор з непередбаченими для нього змінами в законодавстві і не тільки в ньому? На сьогодні вже немало обманутих надій...

— Слідом за прийняттям законів про спеціальні економічні зони мають відбутися зміни в податковому законодавстві. Зокрема, суб'єктів СЕЗ «Яворів» передбачається звільнити від податку на прибуток на 5 років повністю, а в наступні 5 років на 50%, від податку до інноваційного та страхового фондів, також звільнити від податку на землю в разі її глобального забруднення (СЕЗ «Яворів»). На мою думку, це —нормальні умови для інвесторів.

Передбачається внести також зміни у закон «Про єдиний митний тариф», пов'язаний з пільговим порогом митних витрат. Автори законопроекту пропонують для ввезення сировини, обладнання тощо встановити пільговий тариф для суб'єктів СЕЗ. Але цю поправку ми ще будемо обговорювати у парламенті, бо є різні точки зору: на сировину не треба давати пільги, а на обладнання —давати. Моє бачення — що треба давати пільги на все, що інвестори завезуть до України, але підійти до цього диференційовано.

— А регіони, що претендують на створення СЕЗ на своїй території, вносили якісь пропозиції до законопроектів чи просто терпляче чекають головного документа?

— Були пропозиції від керівників на предмет формування інфраструктур у тих регіонах, де відбуватиметься інвестування. Зрозуміло, що будь-який інвестор, насамперед, виявить увагу до будівництва чи реконструкції тих об'єктів, які даватимуть йому прибуток. Керівництво районів, у свою чергу, турбується про соціальний захист населення, а отже — створення інфраструктури. Тому в угоді між інвестором та адміністрацією району буде обов'язково враховуватись поява таких новобудов, як дитячі садки, побутові підприємства тощо. Втім, на мою думку, потрібно залучати не лише іноземні інвестиції, але й подбати про внутрішні, вітчизняні інвестиційні резерви, які поки що «в тіні».

На сьогодні приблизно 16 млрд. доларів перебувають на руках у громадян України. А оскільки в нас немає ще закону про амністування чи прийнятні умови повернення грошей на батьківщину з виплатою якихось відсотків до бюджету, значні кошти працюють в «офшорах» або у банках зарубіжних країн. До речі, саме для залучення коштів наших співвітчизників я і запропонував знизити пороговий бар'єр інвестицій до 500 тис. доларів.

Є ще одна пропозиція, яка стосується випуску внутрішніх облігацій та акцій кожною СЕЗ. Цінні папери можуть випускати органи управління цієї СЕЗ, і за рахунок цього теж можна сподіватись на залучення коштів громадян України до інвестування. Ці облігації матимуть державну гарантію, оскільки у складі капіталу СЕЗ передбачено функціонування державного майна або державних інвестицій. Я б сказав, це — один з найперспективніших напрямків взаємовигідного співробітництва з населенням в інвестуванні.

— А яким чином іноземний інвестор зможе вивезти свій прибуток з України? У деяких іноземних інвесторів, які працюють в Україні, вже виникали з цим труднощі.

— За українським законодавством, інвестор, заплативши певний податок зі свого прибутку, має повне право на його репатріацію.

Тамара ГРЕБЕНЮК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, що стосуються донорства крові та її компонентів

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до деяких законодавчих актів України такі зміни:

1. У Законі України «Про донорство крові та її компонентів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 23, ст.183):

статтю 12 викласти у такій редакції:

«Стаття 12. Посвідчення донора. Умови набуття статусу Почесного донора України. Нагородження донорів державними нагородами

Форма посвідчення донора та порядок його вручення затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Донори, які безоплатно здали кров в кількості 40 разових максимально допустимих доз або плазму крові в кількості 60 разових максимально допустимих доз, незалежно від часу їх здачі, набувають статусу Почесного донора України. Таким особам видається відповідне посвідчення і вручається нагрудний знак «Почесний донор України» в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Зразки нагрудного знака «Почесний донор України» і посвідчення до нього затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Донори, які безоплатно здали кров та (або) її компоненти в кількості 100 і більше разових максимально допустимих доз, можуть бути нагороджені державними нагородами України»;

у статті 13:

у назві статті слова «яким присвоєно звання «Почесний донор України» замінити словами «які мають статус Почесного донора України»;

у частині першій слова «Особи, яким присвоєно звання «Почесний донор України» замінити словами «Почесні донори України».

2. Пункт 2 Постанови Верховної Ради України від 23 червня 1995 року «Про введення в дію Закону України «Про донорство крові та її компонентів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 23, ст.184) викласти у такій редакції:

«2. Встановити, що пільги, передбачені Законом України «Про донорство крові та її компонентів» для осіб, які мають статус Почесного донора України, поширюються на громадян України, нагороджених нагрудним знаком «Почесний донор СРСР».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
14 січня 1999 року. № 395—XIV

Правління ВАТ «Конотопський Агрохім»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 26 лютого 1999 року о 12 годині у приміщенні адміністративного корпусу товариства за адресою: м. Конотоп, вул. Сумська, 17.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки роботи товариства за 1998 рік, про дотримання законодавства про оплату праці і основні напрями діяльності на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про стан фінансово-господарської діяльності товариства за 1998 рік.
3. Затвердження річного звіту, балансу акціонерного товариства та звіту ревізійної комісії.
4. Затвердження розподілу прибутку за 1998 рік, планового розподілу прибутку на 1999 рік, розміру дивідендів на акції ВАТ «Конотопський Агрохім».
5. Затвердження рішення правління про передачу ведення реєстру незалежному реєстратору.
6. Визначення форми випуску акцій товариства.
7. Різне.

Реєстрація учасників зборів — з 9-ї години за місцем проведення зборів.

При собі мати документ, що посвідчує особу.

Телефон для довідок (05447) 4-53-10.

До уваги акціонерів ВАТ «Маріупольгаз»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 25 березня 1999 року в актовому залі ВАТ «Маріупольгаз».

Порядок денний:

1. Звіт про господарську діяльність товариства за 1998 рік і основні напрями діяльності на 1999 рік.
2. Затвердження річного балансу товариства по результатам роботи за 1998 р.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
5. Про зміни в персональному складі ради акціонерів.

Реєстрація буде проводитися 25 березня 1999 р. з 14-00 до 14-45 за наявності паспорта, а для представників акціонерів — запрошення та довіреності за адресою: м. Маріуполь, вул. Миколаївська, 16.

Правління ВАТ.

Арбітражний суд Миколаївської області (327009, м. Миколаїв, пл. Леніна, будинок Ради) порушив справу № 1418/4 про банкрутство Науково-виробничого і комерційного центру «Дана» (327021, м. Миколаїв, вул. Морехідна, 14, р/р 2600904000049 у Миколаївській філії МФ АКБ «Правекс-Банк», МФО 326591, ЗКПО 22440515).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області порушено справу № 2/1066-7/386 від ..12.98 року про банкрутство СП «Яро-Мир». Юридична адреса: м. Львів, вул. Голубовича, 34; р/р 26001000127001 в ЛФ АТ "Укрінбанк».

Арбітражний суд Львівської області приймає заяви кредиторів і санаторів протягом місяця від дня цього оголошення за адресою: м. Львів, вул. Личаківська, 81.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 05-01/2254/10-242 про банкрутство повного товариства ломбарду «Формула» м. Кіровоград, вул. академіка Корольова, 13, р/р 26004180115001 в КФ КБ «Приватбанк» м. Кіровограда, МФО 323583, код ЄДРПОУ 20657386.

До уваги акціонерів ЗАТ «Кремінь»

Правління закритого акціонерного товариства «Кремінь» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 19 березня 1999 року.

Початок зборів об 11-й годині.

Реєстрація учасників зборів проводиться за адресою: Житомирська область, Овруцький район, смт Першотравневе, вул. Залізнична, 9. Початок реєстрації з 8-ї години. Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати при собі документ, що засвідчує особу. Представникам акціонерів необхідно, крім документа, що засвідчує особу, подати при реєстрації доручення, оформлене у встановленому порядку.

Порядок денний:

1. Звіт правління про роботу ЗАТ «Кремінь» в 1998 році та перспективи діяльності на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного балансу за 1998 рік та фактичного розподілу прибутку.
4. Нормативи розподілу прибутку на 1999 рік.
5. Затвердження внутрішніх положень товариства.
6. Внесення змін до персонального складу керівних органів.
7. Вихід із складу акціонерів та прийняття нових акціонерів.
8. Різне.

Правління ЗАТ «Кремінь».

Інформація про емісії акцій нової номінальної вартості акціонерного товариства відкритого типу — акціонерної компанії «Буковина-Авто»

А. Характеристика емітента

Найменування емітента: акціонерне товариство відкритого типу акціонерна компанія «Буковина-Авто».

Місцезнаходження, номер телефону: 274024, м. Чернівці, вул. Коломийська, 15-а, тел. 2-26-26, 2-70-64.

Дата державної реєстрації акціонерного товариства: зареєстровано виконкомом Чернівецької міської ради 30 червня 1993 року, рішення № 358/15.

Загальний обсяг статутного фонду: 1080 гривень, кількість акцій 108000 шт., номінальна вартість однієї акції 0,01 грн.

Сплачено 100 % статутного фонду.

Б. Дані про емісію акцій

Рішення загальних зборів акціонерів АК «Буковина-Авто» про збільшення статутного фонду в зв'язку з індексацією основних фондів шляхом збільшення номінальної вартості акцій (протокол від 25 квітня 1996 р.). Загальна сума випуску акцій нової номінальної вартості 37800 гривень. Кількість акцій 108000 шт. Нова номінальна вартість однієї акції —0,35 грн.

Тип і категорія акцій — прості, іменні.

Серія акцій нової номінальної вартості — немає. Порядковий номер акції: з 000001 по 108000.

Форма випуску акцій — документарна.

Порядок обміну: термін обміну — необмежений.

Місце обміну — м. Чернівці, вул. Коломийська, 15-а.

Права власників акцій:

Власники акцій мають право:
— брати участь у зборах акціонерів і голосувати особисто або через своїх представників;
— обирати органи управління товариством і бути обраними до них;
— брати участь у розподілі прибутку товариства;
— отримувати частку прибутку (дивіденди) пропорційно частці кожного з учасників товариства.

Відкрите акціонерне товариство «Харківгаз»

запрошує своїх акціонерів на позачергові загальні збори, які відбудуться 16 лютого 1999 р. о 14.00 за адресою: Харківська обл., смт Безлюдівка, Безлюдівська філія ВАТ «Харківгаз».

Реєстрація учасників зборів: 16 лютого 1999 р. — з 11.00.

Порядок денний:

1. Про створення дочірніх підприємств ВАТ «Харківгаз».
2. Затвердження статутів дочірніх підприємств.
3. Про реорганізацію філій ВАТ «Харківгаз».

Для участі в загальних зборах необхідно мати з собою: паспорт або інший документ, що посвідчує особу; для представників акціонерів — доручення на право участі у зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «АТП-1»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 25.03.1999 р. о 15-30 за адресою: вул. Промислова, 1. Початок реєстрації — 25.03.1999 року з 13.00 до 15.15.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності в 1998 році. Завдання на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства.
3. Затвердження річного звіту та балансу на 1998 рік.
4. Затвердження звіту про розподіл та використання чистого прибутку, отриманого в 1998 р. Виплата дивідендів.
5. Ухвалення рішення про вибір реєстратора та умови договору з ним.
6. Прийняття рішення про придбання ВАТ «АТП-1» своїх акцій.

Для участі у зборах при собі мати документи, які посвідчують особу і права акціонера, для представників акціонерів — доручення і документи, що посвідчують особу.

Довідки за телефоном: 295-73-97.

Открытое акционерное общество

«Электроюжмонтаж-3»

приглашает акционеров на собрание, которое состоится 19 марта 1999 года в 9 часов по адресу: Днепропетровск, ул. 20 лет Победы, 77.

Регистрация акционеров будет проводиться с 8 часов.

Повестка дня:

1. Отчет председателя правления по результатам работы за 1998 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Утверждение годового баланса за 1998 год.
5. Утверждение покрытия убытков за счет прибыли.
6. Утверждение анализа финансово-экономической деятельности за 1998 год.
7. Утверждение порядка использования остатков фонда из прибыли за 1998 год.
8. Утверждение смет использования прибыли на 1999 год.
9. Утверждение изменений в устав.
10. Утверждение изменений в составе правления.

Для участия в собрании акционеру необходимо иметь паспорт, представителю акционера — паспорт и доверенность, оформленную в соответствии с действующим законодательством.

Тел. для справок: 28-30-58, 28-48-25.
Факс 28-48-24.

26 лютого 1999 року відбудуться загальні збори акціонерів ЗАТ «Будівельна фірма «Київінжбуд»

за адресою: Київ, вул. Якутська, 8 (пр-т Корольова, 11). Реєстрація — з 14-00.

Порядок денний:

1. Про результати фінансово-господарської діяльності товариства «Будівельна фірма «Київінжбуд» за 1998 рік та основні напрями роботи в 1999 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження результатів діяльності за 1998 рік.
4. Організаційні питання.

З повагою — директорат.

Арбітражний суд Львівської області порушив справи про визнання банкрутами:
— Приватного підприємства «Норд», справа № 2/975; юридична адреса: 290054, м. Львів, вул. Яворницького, 9/12; банківські реквізити: р/р 26000010705 в Скнилівській філії ЗУКБ м. Львова (290022, м. Львів, вул. Виговського, 34, МФО 325042);
— Заводу кольорових телевізорів «Електрон» ВАТ «Концерн-Електрон», справа № 2/392/97-946-5/43; юридична адреса: 290069, м. Львів, вул. Шевченка, 313; банківські реквізити: р/р 26000000000223 в АК «Електронбанк» (290601, м. Львів, вул. Грабовського, 11, МФО 325213).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: м. Львів-10, вул. Личаківська, 81.

Арбітражний суд Чернігівської області (250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43) 06.10.98 р. порушив справу за № 5/268-б за заявою Чернігівської облдирекції АППБ «Аваль» про банкрутство державного підприємства Міністерства оборони України «Київське управління військової торгівлі» (250026, м. Чернігів, вул. Любецька, 163, р/р 2600330423200, МФО 353014, код 24301901 в Чернігівській облдирекції Укрсоцбанку).

03.11.1998 р. арбітражний суд визнав майнові вимоги банку.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

20 березня 1999 р. у м. Києві за адресою: Київ, вул. Мічуріна, 3/2, об 11.00 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Укренергозахист».

Порядок денний:

1. Затвердження результатів діяльності відкритого акціонерного товариства «Укренергозахист» за 1998 рік.
2. Затвердження порядку розподілу прибутку ВАТ УкрЕЗ за 1998 р.
3. Затвердження звіту ревізійної комісії за 1998 р.
4. Обрання та відкликання членів правління ВАТ УкрЕЗ.

Реєстрація делегатів 20 березня з 9.00 до 11.00.

Правління.

У номер

✔ Одеса

І регіон дещо може

В Одесі підбито підсумки роботи народногосподарського комплексу регіону за минулий рік, визначено завдання на майбутнє. Зрушення, що сталися, вселяють надії. На Одещині найвищі, коли порівняти з іншими регіонами, темпи приросту промислової продукції й товарів народного споживання. Обсяги промислового виробництва тут зросли на 27,4 відсотка. Область попереду інших щодо обсягів капітального будівництва, авіаційних перевезень, послуг зв'язку, роздрібного товарообігу, виробництва м'яса. На третину зросла продуктивність молочного стада, збільшується поголів'я свиней та птиці.

✔ Миколаїв

Без витверезника

У Первомайську закривають медвитверезник, що діяв при міському відділі внутрішніх справ. Так вирішили депутати міськради. З одного боку, «послугами» отого закладу користується дедалі менше мешканців міста, з другого — витрати на його утримання все-таки чималі. Відтепер вивільнені кошти спрямують на утримання опорних пунктів міліції на житлових масивах заводу «Фрегат» та цукрозаводу. Ну а хто таки не втрапить додому через надмірне вживання алкоголю, то на нього очікуватиме палата-нічліжка в центральній міській лікарні. Відповідно обладнана.

✔ Донецьк

Хвороба держави: підвищений тиск

Луганськ та Донецьк стали черговими обласними центрами, охопленими всеукраїнською акцією «Підприємець XXI століття». В шахтарській столиці відбулися робочі зустрічі з підприємцями і представниками місцевої влади, організовано роботу громадської приймальні, консультацій для підприємців. Останні протягом дня могли поставити запитання по «гарячій лінії». За словами голови Держкомітету з питань розвитку підприємництва Олександри Кужель, найбільша кількість скарг стосувалася взаємовідносин підприємців із силовими структурами. Представники малого й середнього бізнесу висловили також невдоволення рішенням Донецької обласної держадміністрації про обмеження роздрібних цін на продукти харчування.

✔ Львів

Його покликала любов

Разом з послом Швейцарії в Україні Сільвією Паулі у Львові побував почесний громадянин міста, великий доброчинець отець доктор Роберт Готц. Міський голова Львова В. Куйбіда вручив йому почесні грамоту і відзнаку. Засновник фонду «Допомога для Західної України» Роберт Готц привіз на Львівщину кілька сотень тонн гуманітарного вантажу. Допомогу від фонду одержали Львівський державний медуніверситет, поліклініки, станція швидкої допомоги, лікарні. Роберт Готц — автор і редактор різноманітних наукових видань з літератури і теології, він викладає політологію і русистику в університеті Сент-Галлен (Швейцарія), а також у католицьких інститутах Ліона і Парижа. А що привело його до «маленького Парижа» — Львова? Любов до Галичини.

✔ Кривий Ріг

До нас приїхав добрий лікар Уолтер Весс

Днями в Кривому Розі знову побував народний депутат України Геннадій Удовенко. Цього разу він прибув у компанії з відомим лікарем із США Уолтером Вессом. У себе на батьківщині Весс відомий як ініціатор створення і діяльності благодійного фонду, який надає адресну допомогу Україні. До Кривого Рога він прибув для оцінки ситуації на місці та визначення обсягів цільової допомоги найбільшій у місті 1000-ліжковій другій міській лікарні, масштабами якої був вражений. Адже в США таких госпіталів-велетів немає. Медикаменти і обладнання добрий американський лікар обіцяв привезти наступного свого візиту.

✔ Фотофакт

З'ясовується, екзотичне кавове дерево може рости і в Закарпатті. Приміром, як у завідуючого відділом Хустської райдержадміністрації Володимира Лендела.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

Багаті на бідність

Не державу сподівайся, а виживай сам!

У Володимирецькому районі на Рівненщині в оточенні чудової поліської природи розташоване село Більська Воля. А неподалік — база відпочинку «Біле озеро», куди влітку їдуть відпочивати з усіх-усюд. Тільки місцевим жителям ніколи милуватися лісом, для них він — годувальник, бо від заготівлі ягід та грибів селяни мають сяку-таку копійчину на прожиття. Адже поліщукам нині особливо сутужно: у багатьох немає роботи, а якщо й є, то зарплати все одно не платять. Заборгувала держава перед ними і із соціальних, і чорнобильських виплат. Отож кожен виживає як може...

До настання сутінок мешканці Більської Волі стараються попорати господарство, нагодувати живність, адже, незважаючи на близьке сусідство Рівненської АЕС, тут щодня на кілька годин відключають світло. Хоча, як зауважила одна з сільських жартівниць, промисловість простоює, тож ніби й «апетити» на електроенергію мали б підупасти. У такі години село набирає похмурого вигляду і нагадує людину, ображену на життя. Бо більшості живеться, ой, як нелегко. Є й такі, хто, крім хліба й картоплі, в хаті нічого не має.

Саме в таку хмуру годину завітали з сільським головою Петром Мушиком у домівку Любові Лохацької. Господаря не було — сторожував у підсобному господарстві Рівненської АЕС. Менші діти грілися біля грубки. А господиня під мерехтіння каганця замішувала хліб. Для її сім'ї з одинадцяти чоловік потрібно 24 буханці на тиждень.

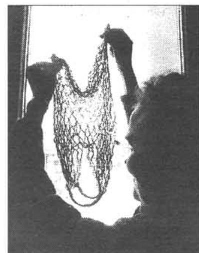
— Так дешевше, бо якби купувала в магазині, тільки на хліб пішло б 60 гривень, — пояснює жінка. — І це з нашою зарплатнею 100 гривень, яку приносить чоловік. А ще скільки всього до хліба потрібно...

Сім'я Лохацьких розраховує лише на власні сили. Мають добрий наділ землі, який обробляють конем. Минулого року спробували вести тепличне господарство: вирощували огірки та й возили продавати їх усеньке літо в Кузнецовськ. Мали на цьому зиск — придбали пшениці, цукру. І з лісу мали копійку, але вона швидко розійшлася, бо із дев'яти дітей шестеро — учні, і кожному до школи потрібно зошитів купити, одяг.

— І як ви встигаєте? — дивуюся.

— Мушу. Самі бачите, кручуся зранку до ночі. Дівчата прибирають у хаті, доглядають менших, можуть їсти зварити. Аякже, в житті треба все уміти.

Справді, в таких сім'ях зазвичай білоручок не буває. Кожен має коло своїх обов'язків. Скажімо, торік господар поїхав на заробітки в Росію. Всі батькові клопоти лягли на плечі сина-старшокласника. Той зорав і засіяв поле (навчився за плугом ходити) та так, що навіть старожили хвалили.

Схоже, Лохацькі правильно роблять, що не чекають допомоги від держави. Як сказала Людмила Павлівна, навіщо декларувати усілякі пільги, якщо не можеш їх дати. Ось і їй, окрім чорнобильських виплат, ще з четвертого кварталу 1995 року заборгували 1773 гривні допомоги як малозабезпеченій сім'ї. Радили вибрати борг товарами. Тільки пропонували сім'ї не одяг, взуття, матраци, а пластмасові відра. А скільки їх потрібно? Не на таку ж суму...

Однак у чотирьох селах Більськовольської сільради є багатодітні сім'ї ще в гіршому матеріальному становищі. Ледве зводять кінці з кінцями Стрижеуси, Лебедюки... Загалом по сільраді 300 багатодітних сімей. Деяким без підтримки держави просто не вижити. Як і одиноким престарілим.

— Ми багаті на бідність, — каже сільський голова П. Мушик. — І раді б чимось підсобити, та місцевий бюджет — у дірках. Він формується в основному за рахунок податку на землю. А цього не вистачає навіть на оплату праці технічних і культпрацівників. Останніх перевели на 20 гривень у місяць... Душа болить за наших людей.

Наразі почула, як відгукуються селяни і коментують усе це: якщо люди бідують, то в державі щось не так.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Ми — гаранти своїх прав і свобод

Народні маси, людські ресурси, людський чинник — от деякі гаслові словосполучення різних років, які визначають ставлення держави до громадянина. За часів марксистсько-ленінської ідеології людину вважали «коліщатком і гвинтиком» державної системи. Не більше й не менше. З цих «запчастин» складалася єдина велика народна маса, звана пишно — «радянський народ». Інтереси держави були первинні, права і свободи громадян — вторинні. Хоча на папері все це було інакше. До речі, сталінську Конституцію 1937 року, за оцінками правознавців, вважають чи не найдемократичнішою у світі.

У цивілізованих країнах концепція національної безпеки будується на захисті окремо взятого громадянина, на цілковитій реалізації його духовних і матеріальних прав і свобод.

Нонсенс української правової держави полягає в тому, що є нормативне закріплення прав і свобод громадян, але немає механізму їх реалізації. Тому не працює і соціальний захист. Наприклад, в Україні прийнято вельми прогресивне пенсійне законодавство. У ньому враховано вікові категорії, індивідуальний «трудовий внесок», професійна «шкідливість» тощо. Закони, що забезпечують нашим громадянам «допомогу по старості», враховують національні особливості вітчизняного ринку праці і менталітет його працівників. В основу їх покладено солідарну систему соціального захисту — працюючі утримують пенсіонерів. Теоретично все розписано ідеально. А на практиці — закони відбирають, бо немає механізмів, які створювали б умови для їх роботи.

Виникає соціальна напруженість, котра загрожує політичній стабільності. Злагода в державі залежить від стабільності політичних і соціально-економічних настроїв окремих її громадян. А якщо ця схема не функціонує, неминуча революційна ситуація — коли «низи не хочуть жити по-старому»...

— Говорити сьогодні про повноцінну політичну та економічну вітчизняну еліту, як тлумачить це поняття словник Ожегова, ми не можемо. Ця категорія в Україні відсутня. Є окремі люди, здатні за цієї ситуації реалізувати свої права і можливості. У цивілізованому суспільстві існує система, за якої населення через структури влади реалізує свої права та інтереси, — коментує керівник правозахисної громадської організації «Суспільна амністія» Сергій Телешун.

Кажуть, народ має ту владу, на яку заслуговує. Нині модно лаяти парламент, уряд, президента. Однак у соціально-економічній кризі, за якої ми живемо й намагаємося вижити, винні не тільки вони. Почасти винуваті й ми, громадяни цієї країни, котрі своєю аполітичністю і апатією у суспільному житті спровокували цю ситуацію. За даними соціологічних опитувань, близько 90% громадян не довіряють владі і тому реалізують свої права не через партії, не через державні чи громадські організації, а самотужки. Відбувається психологічна тінізація населення — намагання громадян розв'язати свої проблеми самостійно, залучаючи до цього кримінальні структури. Інакше кажучи, влада і народ існують окремо одне від одного. Громадяни делегують свої права можновладцям, але отримати свої права назад не можуть... Практично немає механізмів відкликання депутатів.

— Має бути концепція держави, національна ідея (в політичному аспекті), де кожний громадянин бачив би результат реалізації своїх прав і свобод. За часом реалізації вказана концепція повинна не перевищувати три покоління — коли не ми, то діти, коли не діти, то онуки доживуть до «світлого майбутнього». А якщо ідея виходить за межі людського життя, вона перетворюється на міраж, і люди перестають в неї вірити, — вважає Сергій Телешун.

Питання соціального забезпечення прав і свобод громадян мають розв'язуватися на рівні Конституційного суду і навіть міжнародних правових органів. У тому разі, якщо справу не можуть вирішити правові структури держави, кожний громадянин має право звернутися до світової спільноти.

Ольга ВІТЕР.

Неозапоріжці подають руку Махнові, а не Болбочану

Минули дві непересічні для української історії дати — 110-річчя Нестора Махна та 115-річчя Петра Болбочана

Точка зору

Обидва вони мають повне право зайняти своє місце в літописі громадянської війни. Особливий інтерес до цих постатей мали б виявити дослідники історії української армії.

Здається, більше нічого й не може пов'язувати ці два імені. Бо власник першого символізує потужний вияв народної стихії, що не випадково обіперлася на анархізм й була абсолютно чужа спробам українського суспільства на початку XX століття утвердити незалежну державу в кордонах етнографічних меж. Петро Болбочан (постать відома найперше фахівцям-історикам) символізував собою саме залізний порядок державної системи, що діє в інтересах народу.

Спостерігаючи за перебігом нинішніх подій в Гуляйполі, мимоволі задумуєшся над питаннями, далекими від наших реалій і турбот. Може, те, що відбувається, результат впливу якихось надприродних сил, що «розгулялись» наприкінці століття й тисячоліття? Бо й справді, чому в архінапружений період державотворення обираємо за приклад для наслідування тих, хто був запеклим противником української державності й обминаємо увагою тих, хто віддав своє життя за незалежну Україну?

Отже, Петро Болбочан.

Майбутній полковник армії Української Народної Республіки народився на Хотинщині, що тоді входила до складу Бессарабії, в родині священика. Одержавши військову освіту, Петро Болбочан став офіцером царської армії. Не будучи вихідцем з відповідного середовища (в будь-якій армії завжди значну роль у кар'єрі грає походження, належність офіцера до клану військових), молодий офіцер потрапив служити до 38-го Тобольського полку. Та все-таки і тут Петро Болбочан зумів проявити себе й був призначений ...отантом командира полку — відомого російського військового діяча та теоретика військової справи Ейгеля.

З початком першої світової війни Петро Болбочан на фронті. 4 квітня 1916 року він був тяжко поранений і повернувся в стрій лише в жовтні 1916 року.

Українізація частини полків російської армії (до речі, цей процес розпочався задовго до революційних подій) покликала Петра Болбочана до активної діяльності. Він призначається командиром 1-го Республіканського полку, сформованого з призовників українських губерній. Цей полк одразу підтримав Центральну Раду, воював з більшовицькою армією Муравйова.

З часом полк переріс у корпус. Ці частини звільнили від більшовиків Харків. До речі, вже тоді була здійснена перша спроба фізичного усунення Петра Болбочана з армії. Більшовицький замах, на щастя, закінчився невдачею.

Полковник Петро Болбочан — командир 1-ої Запорізької бригади, одержав наказ звільнити від Червоної Армії південь України. У квітні запоріжці виступили у напрямку Лозової, Синельникового. Були взяті Олександрівськ (нині Запоріжжя), Мелітополь...

Наприкінці квітня болбочанівці вже стояли біля воріт Криму.

Ми знаємо про листопадовий (1920 року) штурм Перекопу, здійснений більшовиками (де ударною силою, як свідчить наказ Михайла Фрунзе, були махновці). Та два роки перед тим прорвати більшовицьку кримську оборону вдалося бригаді Петра Болбочана.

24 квітня 1918 року Запорізька дивізія увійшла в Сімферополь.

Саме цей фактор — присутність військ УНР, рішуче вплинув на чорноморців, які підняли на військових кораблях жовто-блакитні прапори.

Далі кримські події розвивалися драматично. Нерішучість Києва, підступність німецького командування і... болбочанівці були вимушені передати завойований Крим німцям.

Пізніше Петро Болбочан командував протибільшовицьким фронтом Лівобережжя.

***

Нещаслива доля випала полковнику. Його постійно переслідували заздрісні суперники, плетучи інтриги, поширюючи наклепи.

І сталося так, що врешті-решт Петро Болбочан був усунутий від командування військами (як тепер відомо, керівники Директорії, зокрема Володимир Винниченко, щиро сподівався на підписання союзного договору з Володимиром Леніним). Гоніння на видатного полководця організовував насамперед Симон Петлюра, якому бойова слава й популярність Петра Болбочана у військах аж ніяк не подобалась. Влітку 1919 року Симон Петлюра запропонував Петру Болбочану поїхати до Італії з військово-дипломатичною місією.

Одне слово, робилося все, щоб не дати повернутися в стрій талановитому полководцю, потенційному супернику Симона Петлюри у боротьбі за олімп військової слави.

***

Закінчилося життя Петра Болбочана трагічно. Він був звинувачений у державній зраді й підступно розстріляний петлюрівським офіцером під час прогулянки у в'язничному подвір'ї (знайомий почерк, адже саме так був знищений видатний донський військовий діяч часів громадянської війни Миронов та інші).

Сьогодні маємо документальні підтвердження участі у вбивстві Петра Болбочана більшовицьких агентів, якими були переповнені уряди та військові структури Директорії. У книжці «Національні спецслужби в період Української революції 1917—1921 рр.» (Київ, «Альтернативи»,1998) генерал-лейтенант СБУ Володимир Сідак наводить дані про московського агента Гавришка, який був інспектором Державного інспекторату армії УНР. Цей Гавришко й ініціював трагічні для Петра Болбочана події.

29 червня 1919 року 36-літній полковник був підступно вбитий пострілом у потилицю.

Згаданий вже московський агент Гавришко брав участь у паризькому процесі над вбивцею Симона Петлюри Шварцбартом, на якому в товаристві радянських чекістів виступав на захист вбивці. Французький суд, як відомо з історії, виправдав Шварцбарта (який, до речі, теж був агентом НКВД).

***

26 січня 1919 року Петро Болбочан у київському готелі «Континенталь» написав листа керівникам Директорії, де були й такі рядки: «Україна повинна червоніти перед світом за свій уряд, який очевидячки веде країну до загибелі».

Віталій АБЛІЦОВ.
Малюнок автора.

З глибинних джерел народної пісні

На здобуття Державної премії України імені Т. Г. Шевченка 1999 року висунуто композиторку Ганну Гаврилець за музично-сценічне дійство «Золотий камінь посіємо».

Однією із найцікавіших подій музичного життя столиці минулого року став своєрідний бенефіс Ніни Матвієнко — театралізоване дійство «Золотий камінь посіємо». Його задум — відтворити на фоні зміни історичних епох красу і велич душі української жінки — Берегині домашнього вогнища, матері, коханої. З величезним успіхом відбулася прем'єра нового проекту співачки. І значною мірою цей успіх став можливим завдяки саме музиці.

Музичне оформлення дійства, що наближається до жанру фольк-моноопери, здійснила талановита композиторка Ганна Гаврилець. У його основу покладено українські народні пісні Поділля і Полісся, відібрані і записані нею з голосу Ніни Матвієнко.

Надзвичайно обережно і тактовно підійшовши до жанру обробки народної пісні, Г. Гаврилець вдалося створити вдалу стилізацію музичної лексики кожної епохи, оскільки за задумом у дійстві передбачалося розгорнути історичну панораму. Яскравими творчими знахідками виявилися «Купалочка», витончено інструментована у стилі середньовічної музики, та «Ой, горе тій чайці», де трагедія розлуки матері з дітьми постала відверто оголеною у своїй простоті.

Крім обробок кантів та народних пісень у музичну тканину органічно вплетені цікаві авторські епізоди — хореографічні сцени «Створення світу...», «Заклинання. Жертвоприношення», «Слава Стольному Києву», «Орда», фінал містеріального типу з хором.

При розробці концепції в останніх двох частинах («Козацька держава», «Ввійди і ти у цей собор») авторка вирішила частково використати музику українських композиторів доби бароко та сучасності. Так, виконання в «Козацькій державі» хоровою капелою хлопчиків «Дударик» зі Львова (під орудою Миколи Кацала) «Господи, силою Твоєю» Д. Бортнянського символізує генетично невід'ємну традицію української музики — хоровий спів. У фінальній частині Г. Гаврилець ввела сучасні твори, написані з розрахунку саме на голос Ніни Матвієнко. Свого часу виконані нею з камерним оркестром «Київська камерата» вони поцілили «у десятку» за художнім результатом. Це обробки «Шуміла ліщина» М. Скорика, «Глибокий колодязю» Є. Станковича, Камерна кантата № 3 О. Киви на вірші П. Тичини.

На нашу думку, Ганні Гаврилець вдалось у художньому плані дивовижно реалізувати своє завдання — ідею поєднання української народної пісні з історичних періодів нашої держави. За що вона, без сумніву, заслуговує найвищої мистецької відзнаки — Державної премії імені Т. Шевченка.

Сцена з дійства «Золотий камінь посіємо» — на передньому плані Ніна Матвієнко

— Робота Ганни Гаврилець «Золотий камінь посіємо» — унікальне явище в сучасній вітчизняній музиці, — сказав композитор Євген Станкович. — Натхненно і на високому фаховому рівні показано невмирущість українського фольклору. Написана до вистави музика Ганни Гаврилець постає як повністю завершена робота і заслуговує на серйозне вивчення з боку музикознавців. Гадаю, таку мистецьку удачу композитора не можна упустити і треба належно оцінити.

Ольга КУШНІРУК,
кандидат мистецтвознавства.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Від Комітету по Державних преміях України в галузі науки і техніки

Комітет до першого квітня проводить прийом робіт та підручників на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки **1999** року.

Державні премії України присуджуються:

— за видатні наукові дослідження, які сприяють подальшому розвитку гуманітарних, технічних та природничих наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі;

— за розробку та впровадження нової техніки, матеріалів та технологій, нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню найновіших світових досягнень;

— за роботи, які становлять значний внесок у вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки;

— за підручники для середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних, вищих навчальних закладів, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню молоддю знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів.

До розгляду приймаються наукові праці, опубліковані в завершеному вигляді не менш як за рік до їх висунення, а роботи у галузі техніки, матеріалів, технологій — після освоєння у виробництві.

Колектив, який висувається на здобуття Державної премії, повинен включати лише основних учасників роботи **(не більш як 10 чоловік)**, чий творчий внесок у її виконанні був вирішальний.

Висунення та представлення робіт на здобуття Державної премії провадиться установами Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Української академії аграрних наук, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, керівними органами громадських наукових та науково-технічних організацій, колегіями міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, науково-технічними та вченими радами наукових організацій, вищих навчальних закладів при забезпеченні широкої гласності.

Висунення та представлення підручників на здобуття Державної премії провадиться колегією Міністерства освіти України.

Прийом до розгляду робіт і підручників, а також консультації про порядок їх висунення та оформлення документів здійснюються Комітетом по Державних преміях України в галузі науки і техніки за адресою:

252650, м. Київ-5, вул. Горького, 51, кімн. 1211, телефони: 227-74-84, 227-05-93, 220-80-14 (факс).

У номер

✔ Луцьк

Квіти пам'яті, слова вдячності...

Сьогодні Луцьк відзначає 55-ту річницю визволення міста від німецько-фашистських загарбників. Цього дня відбудуться урочистості в народному домі «Просвіта», ветерани війни, гості міста покладуть квіти до Меморіалу вічної слави. Мешканці міста пам'ятають, як військові частини 1-го Українського фронту о шостій ранку 2 лютого 1944 року з боями ввійшли в Луцьк. Через три години місто було повністю звільнено.

На Меморіалі слави є братська могила, де спочивають вічним сном герої. А неподалік — стела, що символізує спалені села. Фашисти стерли з лиця землі 107 волинських сіл, розстріляли, закатували 165 тисяч мирних жителів.

✔ Вінниця

Із Стусового джерела

Виходу в світ п'ятого тому повного зібрання творів Василя Стуса земляки поета, життєва зоря якого зійшла на Вінниччині, приурочили науково-практичну конференцію «Василь Стус про мистецтво перекладу». Книга, видрукувана за національною програмою соціально значущих видань, є перекладацьким доробком поета. Читачі отримали можливість припасти ще до одного творчого джерела поета.

У обласній науковій бібліотеці, де проходила конференція, уже десять років поспіль організовуються Стусівські читання і вечори. У їх проведенні активну участь беруть, крім місцевих письменників, викладачі й студенти педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

✔ Дніпропетровськ

Іди і дивися

У діорамі «Битва за Дніпро» відкривається і за задумом, і за змістом вражаюча одкровенням фотовиставка, яка розповідає про іншу війну — в Афганістані. Це фотознімки, зроблені безпосередніми учасниками пекельних боїв. Обласному Фонду ветеранів війни в Афганістані вдалося зібрати понад дві тисячі фотосвідчень, «підпільно» привезених воїнами-афганцями звідти. Везли, мабуть, на згадку, а вийшло, що і для історії, і для звинувачення. Якщо хочете побачити Афган таким, яким він був насправді — жорстоким, немилосердним, неправедним і безглуздим, ідіть і дивіться.

✔ Київ

«Закарпаття, ми з тобою!»

У національному палаці «Україна» відбувся благодійний концерт «Закарпаття, ми з тобою!» У ньому взяли участь народні артисти України Василь Зінкевич, Іван Попович, Микола Гнатюк, Оксана Білозір, Алла Кудлай, Миколай Мозговий, Тарас Петриненко, артист театру і кіно Богдан Бенюк, ілюзіоністи Степан і Галина Савки, закарпатці Степан Гіга та Ігор Саїк, солістка Національної опери народна артистка України Марія Стеф'юк, народний хор імені Г. Верьовки, оркестр під керуванням Йосипа Франца, ансамбль танцю ім. П. Вірського...

Організував і провів благодійну акцію народний артист Іван Попович за сприяння народного депутата України Віктора Жердицького.

Усі кошти від концерту буде направлено потерпілим від повені у Закарпатті. До слова, артисти й обслуговуючий персонал працювали безкоштовно. Орендна плата за використання палацу «Україна» не стягувалася.

✔ Фотофакт

Працівники Львівського управління податкової міліції ДПА ліквідували злочинні угруповання, які виготовляли підроблені алкогольні напої.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ).

Кіммерія у «душі Києва»

(Початок на 1-й стор.).

Якщо цей музей часто називають «душею Києва», то коктебельський Будинок Поета — «центром культури не лише Росії, а й Європи». Здавалося б, у наш час розокремлення як слов'янських культур, так і народів їх мало що може зв'язувати. Здавалося б...

— Ніякої реклами ми не давали, — сказав у розмові зі мною науковий співробітник музею О. Браславець, — через брак коштів. І мені важко зрозуміти, як стільки людей дізналося і про виставку, і про час її відкриття.

Насилу продираючись крізь натовп у невеличкій кімнаті, я впізнавав Кіммерію, «батьківщину Духу» митця, в усьому. Від гілочки кермеку перед фото Майстра до згадних у прес-релізі робіт Д. Рівери, М. Якунчикової, В. Андерса.

У тому розгардіяші директорові музею Д. Шльонському все одно вдалося подякувати за можливість відкрити виставку управлінню культури міської держадміністрації, Подільській райдержадміністрації, ТО «Майстер» і Мінкультури АРК. А директорові коктебельського музею Н. Мірошниченко все-таки вести весь вечір, наостанок пообіцявши прислати ще не один десяток експонатів. Хай ці люди нам пробачать. Не скоро ще трапиться нагода наочно побачити речі, більшість яких ніколи не залишала Будинку Поета в Коктебелі, і почути, як сам заступник міністра культури Криму Л. Білий у невимушеній розмові пояснює відвідувачам, чому Волошин був філософом-космістом і що таке взагалі космізм у його творчості. А також помітити, що солідність заходу засвідчує своєю присутністю головний консультант адміністрації Президента з питань культури С. Пазенко.

Проте коктебельці не були б коктебельцями, якби не приготували дещо неординарне. У той вечір це була насамперед зустріч з Андрієм Костянтиновичем Старинкевичем, який 67 разів був у Коктебелі й «бачив, знав» Макса Волошина, Ахматову, Цвєтаєву, Горького... Ось коли усі гості завмерли, немов заворожені. До цього настрою кримчани додали й музику бароко

XVIII—XIX ст. у живому виконанні дуету з Київського муніципального духового оркестру Олександра Ковнеристова (флейта) та Олексія Мойсеєва (гітара). Переходь від акварелі до акварелі дивись, переймайся.

Дмитро КОНОВАЛОВ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спорт

Цього разу пощастило «Спартаку»...

Два матчі «Динамо» зі «Спартаком» у розіграшу Кубка Співдружності залишили двоїсте враження. Перший, у якому кияни мали вирішити завдання виходу в фінал, виявився безбарвним і маловиразним. Зовсім інакшим був фінальний матч, який відбувався у спорткомплексі «Олімпійський» за повних трибун. Ось у яких складах вийшли команди на штучний килим.

«Динамо» — Шовковський, Радченко, Федоров, Головко, Ващук, Михайленко (Кормильцев, 51), Каладзе, Белькевич, Баланчук, Шевченко, Ребров.

«Спартак» — Филимонов, Робсон (Ширко, 57), Буров, Мор, Євсеєв, Булатов, Безродний, Баранов (Мелешин, 55), Титов, Юран, Тихонов.

Перший тайм пройшов за певної переваги москвичів, але кияни були ближчі до цілі. Особливо після того, як Каладзе дав чудовий пас Шевченку. Динамівський нападник не зміг влучити у ворота. Відчувалося, що киянам, які приїхали з Кіпру, треба було звикнути до твердого покриття. Повірте, протягом 45 хвилин зробити це неможливо. І все-таки у другому таймі саме кияни задали грі літні швидкості. На 49-й хвилині їхня багатоходівка завершилася красивим голом. Радченко довгим пасом знайшов Реброва на лівому фланзі воротарського майданчика, Сергій виграв повітряну дуель у Бурова і головою спрямував м'яча Белькевичу. Валентин на другому поверсі також зіграв майстерно, пробивши головою повз Филимонова.

Романцев після цього провів дві заміни, і «Спартак» гру вирівняв. А потім москвичам просто поталанило: на 62-й хвилині Титов метрів з 23—25 пробив штрафний удар. М'яч, зачепивши Реброва, змінив напрям, і Шовковський відбив його на Мелешина, що саме надбігав. А на передостанній хвилині Юран увійшов у штрафний майданчик «Динамо», проштовхнув м'яча Ширку, під удар якого кинулися двоє захисників. М'яч відскочив до неприкритого Титова, і той з близької відстані пробив безперешкодно у ворота — 2:1.

Після цієї несподіваної розв'язки кинути хоча б малесенький камінчик у динамівський «город» не піднімається рука. Вони не зрадили свого стилю, граючи широко, стрімко і красиво. І коли вважати участь у Кубку Співдружності не як самоціль (хоча було б приємно вчетверте здобути цей приз), а як етап у підготовці до матчу з «Реалом», то слід визнати: «Динамо» вже в пристойній формі і стоїть на правильному шляху. До того ж слід врахувати, що з іспанцями кияни гратимуть не в «килимовий» футбол.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.

Зробили свято для людей

На найвищому рівні відбувся міжнародний чемпіонат із професіонального боксу в Дніпродзержинську. Саме таку оцінку дали представники Європейської боксерської асоціації (ЄБА) Мар'яна Борисова (Болгарія) і Філіпп Фондю (Бельгія). Майже дві тисячі глядачів розмістилися в залі спорткомплексу СК «Дзержинка» (директор — у минулому відомий хокеїст Георгій Байдак). І всі за запрошеннями, бо не продавалося жодного квитка.

— З міського бюджету на цю подію не витрачено жодної копійки, — сказав мені мер Дніпродзержинська Василь Швець. — Кошти на проведення дали комерційні структури і фірми, які, до речі, справно платять податки.

А я у свою чергу додам, що боксерське дійство в Дніпродзержинську, котре не мало жодного політичного забарвлення, відбулося саме завдяки старанням Василя Швеця, народного депутата України Станіслава Сафронова. І, звичайно, президента Національної ліги професіонального боксу України Михайла Зав'ялова.

Відбулося вісім поєдинків. Але найцікавіші і найбільш значущі серед них були, зрозуміло, титульні. Однак варто відзначити перемогу за очками в рейтинговому бою киянина Рахіма Менгалієва (57 кг) над колумбійцем Ауною Вілсоном (виступає за бельгійський клуб).

Звання чемпіона України (76 кг) у шестираундовому поєдинку відстояв Віталій Копитко (Івано-Франківськ). Хоча і його молодий суперник Олексій Ободов (Севастополь) заслуговує на найвищу похвалу. У нього чудова перспектива — стверджують фахівці.

Наш славетний земляк, дворазовий чемпіон Європи Олександр Гуров із Маріуполя (важка вага) у другому раунді нокаутував росіянина Вадима Аникеєва (Санкт-Петербург), сперечаючись за титул чемпіона СНД.

Вінцем свята став поєдинок за звання чемпіона Балканських країн (під егідою ЄБА) у супервазкій категорії. Володар на той момент титулу Спас Спасов з Болгарії (його вага 94 кг) лише в першому раунді чинив опір дніпропетровцеві Юрію Єлістратову (102 кг). По два рази в кожному гість побував у нокдауні в другому, третьому і четвертому раундах. Нарешті, його секундант Костянтин Петков викинув на ринг рушника: технічний нокаут.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Дніпродзержинськ—Київ.

На рингу після коронування Юрія Єлістратова

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 208215.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311221.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України